

Serbian
The Masterpiece
64-0705M

propoved od
William Marrion Branham
“...u dane glasa...” Otk. 10:7

Remek delo

Jeffersonville, Indiana, SAD
5. jula, 1964. godine

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao brat Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima sa:

www.messagehub.info

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branhama, kao i za besplatne knjige i propovedi te video materijale ili kontakt s vernicima u Srbiji, posetite:

www.nevesta-hristova.com

Kada se rastajemo
imamo unutrašnju bol,
Ali mi ćemo još uvek biti združeni u srcu,
I nadamo se da ćemo se ponovo sresti.
Ponesi Ime Isus sa sobom,
Dete žalosti i bola,
Ono će ti dati radost i utehu,
Ponesi Ga gde god ideš.
Dragoceno Ime, o kako ugodno!
Nada zemlje i radost neba,
Dragoceno Ime, o kako ugodno!
Nada zemlje i radost neba.

Sada, zapamtite u vašem putovanju:

Ponesite Ime Isus sa sobom,
Kao štit od svake brige,
Kada vas okruže brige (Šta onda radite?)
Samo udahnite to Sveto Ime u molitvi.
O dragoceno Ime, o kako ugodno!
Nada zemlje i radost neba,
Dragoceno Ime, o kako ugodno!
Nada zemlje i radost Neba.
Dok se ne sretnemo,

Pognimo svoje glave. O, volim pevati.

Dok se ne sretnemo kod Isusovih nogu,
Dok se ne sretnemo, dok se ne sretnemo,
Neka je Bog s vama dok se ne sretnemo ponovo.

od nas. Mi, mi ne želimo biti takvi, Gospode. To nije naša namera.

I mi shvatamo da živimo na tako strašnom mračnom putu. Kao što smo rekli na početku, mi hodamo gore na planinu, kroz oštre puteve, mračna je staza, ali mi nosimo Svetlo. Neka bi Ga videli korak po korak kako idemo, dok ne sretnemo, kao "Put hrišćanina", dok napokon ne uhvatimo vrh brda. Vodi nas, o Pastiru. Veliki Jehova, vodi nas po Svom Duhu.

²¹³ I znamo da smo daleko od Remek-dela, ali gledamo odakle smo odsečeni, pravo Remek-delo, i u Njega verujemo. Samo nas odvedi Njemu, Gospode. Daruj to, Gospode.

²¹⁴ Isceli sve bolesne ljude ovde, Gospode. "Držali smo Ga, udarenog i poniženog. Ali On beše ranjen za naše prestupe." Božije Remek-delo je bilo udareno. "Ali On beše ranjen za naše prestupe, Njegovim ranama mi smo isceljeni." Isceli bolesne, Gospode, u Svojoj Božanskoj Prisutnosti sada, dok znamo da Si ovde.

²¹⁵ Očisti naše duše, naša srca od svog zla, sve loše misli, sve zle razgovore, sve stvari koje su pogrešne, očisti nas. I molimo, Oče, da Ti isceliš našu bolest i neka bi odavde otišli osećajući da smo Tvoja posvećena deca. I sa Krvi preko nas, govorimo kroz Krv, Reč. Daruj to, Gospode. Tražimo u Ime Isusa Hrista. Amen.

²¹⁶ Oče Bože, na ove maramice, pomaži ih Svojom Prisutnošću, Gospode. Neka Tvoja Prisutnost bude s njima gde god idu. Na šta god budu položene, na bilo koje bolesno telo, neka oni budu isceljeni. I šta god, ako negde postoji razoren dom, popravi ga, Gospode, Veliki Skulptoru. Daruj to, Gospode.

²¹⁷ Oblikuj nas i načini nas sinovima i kćerima Božijim. Verujemo da Nevesta dobija svoje poslednje glancanje. Ona će biti udarena od kompletne organizacije, potpuno, i onda će ovde biti velika žetva. Do tada, Gospode, načini ih zdravima i sretnima da ti služe. U Isusovo Ime. Amen.

Ja Ga ljubim, ja... (Ljubite li Ga zaista?)
Jer On je prvi ljubio mene,
I kupio moje spasenje
Na drvetu Golgote.

²¹⁸ Razumete li sada zašto sam vas korio? To nije jer vas volim... nije jer vas ne volim. Ja vas volim. Ja želim Remek-delo za Gospodara. Možda ću morati otrgnuti nekoliko napolje ovako, ali imaću Remek-delo jednog od ovih dana ako nastavim pravo na ovoj Reči. Tako je.

²¹⁹ Dakle, Isus je rekao: "Po tome će svi znati da ste Moji učenici, ako imate ljubav jedan za drugoga." Mi bi trebali biti tako u ljubavi jedan prema drugom.

Blagoslovljena spona koja spaja
Naša srca u hrišćanskoj ljubavi,
Zajedništvo srodnih misli
Je kao ono odozgo.

Uzmimo ruke jedan drugome.

Remek delo

¹ Pogrimo sada svoje glave za molitvu. Dok su naše glave i srca pognuta pred Bogom, pitam se koliko vas ovde ima zahtev za koji bi voleli da ga se Bog spomene, samo podižući svoje ruke? To je... Dakle, držite svoj zahtev u svome srcu sada dok molimo.

² Gospode Isuse, Ti–Izvore, neiscrpni Izvore Života, teci kroz nas danas, Gospode, i očisti nas od sve nevere i svog greha da možemo stajati sada u Tvojjoj Prisutnosti, znajući da postoji potreba među nama, da... Znamo da smo grešnici i ne–nedostojni bilo kakvog blagoslova. Ali onda, kada mislimo na Njega Koji je došao i uzeo naše grehe, onda kada je Njegova Krv tamo, to nije–to nismo mi u Božijjoj Prisutnosti, to je On–samo naš glas kroz Njegovu Krv, Njegova Krv govori. O, Bože, onda očisti naša srca od greha i nevere.

³ Daj nam želje našeg srca, jer istinski imamo te želje da Ti služimo. I u ovim uslovima slabosti i boli i stvari sveta koje su stavljene pred nas ponekad da nas usavrše... Rečeno nam je da je On rekao: "Ne čudite se da dolaze te kušnje." One samo rade za naše dobro i da nas usavrše i dovedu u to mesto. Ove velike pustinje iskustva, gde su pravednici oblikovani u svece, mi Ti zahvaljujemo za ta iskustva, Gospode. Mi ne bismo nikako, nikako hteli učiniti išta suprotno Tvojjoj volji, nego molimo, Oče, da u ovome budemo dovedeni bliže Tebi.

⁴ I kada su tereti tako teški da ne možemo ići nigde dalje, onda podižemo svoje ruke i vičemo našem Ocu. Onda čuj s neba, Gospode.

Isceli nas. Ozdravi nas za Božije Kraljevstvo.

Blagoslovi Svoju Reč jutros, Gospode. Tvoja Reč je Istina.

⁵ I skupili smo se sada ovde u crkvi. Molimo za brata Nevillea, i za brata Cappsa, i brata Collinsa, i sve ostale propovednike, i poverenike, đakone, i sve neupućene i strance među nama. Neka ovo bude dan koji ćemo dugo pamtiti zbog Tvoje Prisutnosti.

⁶ Ovde smo pod velikim iščekivanjem jutros, Gospode. Samo za čas obavešteni, pozvani zajedno... Osećamo da je to sa svrhom. Neka se postigne Tvoja svrha, Gospode. Jer mi to tražimo u Isusovo Ime dok prinosimo sebe. Amen.

⁷ Divno je biti ovde i biti skupljen s ovom crkvom punom ljudi. Nisam očekivao da bude–skoro nikoga ovde jutros jer gotovo da za sebe nisam znao da ću biti ovde.

⁸ Upravo smo došli iz Philadelphije. I tako sam došao misleći da ću morati ići u Arizonu odmah brzo, da imamo pogrebnu službu za svog prijatelja, kapetana Jima Mosleya, vrlo dragocenog, pobožnog momka kojeg sam nedavno doveo Hristu, tri Mosley brata. I jedan od njih je pao, i bio je u avionu neki dan i odmah je umro. Ležeći u vatri deset sati pre nego su došli do njega. Tako Lee je dvadeset osam godina star, njegova žena dvadeset šest, i–i ostaviti troje male dece, najstarije ima sedam: Vrlo tužno. I oni... Kada su došli do njega, onda su ga morali sahraniti idući dan. Tako da

jednostavno...nisam mogao otići. I samo sam napisao, ili poslao telegramom šta sam nameravao reći ili šta bih rekao na sahrani brata Mosleya. I neke od tih stvari ne možemo razumeti, ali ipak On učini da sve deluje upravo na dobro.

⁹ Ovde smo u službi Gospodu jutros, znajući da—da verujemo Bogu, da verujemo da će On učiniti sve baš ispravno. Bez obzira šta je to i kako to deluje, znamo da mora delovati na dobro. On je to obećao. To jednostavno mora biti tako. Ponekad mi to ne možemo razumeti, nekad to postaje vrlo komplikovano, ali ipak znamo da je to istina jer Biblija kaže da je to istina. A nama je Biblija Bog u obliku slova.

¹⁰ Dakle, mi negde moramo položiti našu veru. I ako—ako ja ili bilo ko od nas je u životu pokušao uspeti u životu i puno puta postati multimilioner... Ali šta ćemo mi učiniti s time? Mi moramo stići na kraj puta i šta—šta nam to dobro donosi onda? Vidite? A novac je sredstvo plaćanja, to je zamena, ali vi to ne možete zameniti za Život. Samo Bog ima život.

¹¹ Tako mi—mi shvatamo da smo ovde u obliku negativ. I dokle god postoji negativ, mora postojati pozitiv. Ne može biti negativ bez pozitiv, vidite, jer zbog pozitiv nastaje negativ. Na primer imale ste negativ slike nekog objekta. Negde mora postojati objekat, ili da pogodi, da svetlo pogodi objektiv, ili ne bi postojao nikakav—nikakav negativ. Dakle kada vidimo da je naš život ovde negativ i znajući da smo na sliku nekog života negde, onda znamo da negde postoji pozitiv koga je svetlo pogodilo i ono je nešto reflektovalo ovde na zemlji. I mi smo samo ta refleksija. Originalni objekat je negde. Ako nije, ja sam najgore zaveden čovek na svetu, proveo sam svoj život uzalud. Ali ja znam iznad svake sumnje da to postoji. Zato smo mi ovde.

¹² Kada vidim vas ljude da dolazite od svuda iz zemlje začas obavešteni, i ponekad s pretpostavkom, to načini da se osećam zaista malim kada dođem na sastanak kao ovaj, kada pomislim da znam ljude ovde koji su putovali stotinama milja samo da budu ovde zbog nekoliko minuta službe, samo da sede ovde.

¹³ Neke žena je upravo rekla, došla je neki dan i rekla: "Pokažite mi gde je taj čovek hodao i dajte da hodam iza njega na tlu," rekla je: "Ozdraviću." Dakle, ljudi vam tako veruju, a vi ste predstavnik Hrista, onda šta trebamo raditi? Trebamo biti vrlo pažljivi, jer ne uništavate samo sebe greškama, uništavate druge koji vas slede.

¹⁴ Dakle, ne znam nijednu denominaciju ili nešto drugo gde vas mogu odvesti. Postoji samo jedna stvar u kojoj imam svoju veru. Ako mi verujete, sledite šta vam kažem, jer ja verujem Bibliju, to je Reč Božija. Druge stvari iznevere. Ja sam... On je Život. On je Reč.

¹⁵ Dakle, znam da vi... Kada dođem ovde, držim vas dugo. Molio sam se Bogu kada sam osenio kao da želim doći danas ovde... Imao sam toliko mnogo razgovora i poziva i tako dalje, morao sam rešiti neke od njih jutros. I rekao sam: "Pa, bez sumnje će brat Neville tražiti da govorim." To je bilo u petak. I

O, Bože, budi nam milostiv.

²⁰⁷ Ako Ga ne znate, molim vas požurite, požurite. Ako osećate Život, izadite iz...izadite iz vašeg greha, izadite iz stvari u kojima ste, idite odmah brzo u Zrno. Umrećete u stabljici ili u ljusci.

Molite, dok sada pevamo. "Ja Ga ljubim."

Sada je to na vama. Nemamo nikakvu denominaciju, nemamo ništa. Imamo samo Hrista. Dobrodošli ste proslavljati sa Njim, sa nama dok On ne dođe. Ne možemo staviti vaše ime u knjigu, nemamo nikakvih knjiga. Želimo vaše ime u Knjizi Života. To možete samo učiniti kroz rođenje. Nećete li to sada učiniti? Tražite Hrista za novi život, da vas dovede, stavi vaše ime u Svoju Knjigu ako nije. Onda možete imati zajedništvo s nama. Bilo bi nam drago imati vas. Ja Ga ljubim...

²⁰⁸ Dragi Bože, pomozí svakoj osobi sada da se preispita, da vidi jesmo li u Njemu. Ti si nas ljubio. Bio si udaren za nas. "Držali smo da Te Bog udara i ponižava." Molim Bože da Ti pozoveš svakog pojedinog. Gospode, progovori mojoj deci, mojim voljenima i mojim prijateljima. Daruj to, Gospode, upravo sada, kroz Ime Isusa Hrista.

²⁰⁹ Ne dozvoli da iko čeka predugo, Gospode. Izgleda užasno blizu. Žetva je zaista zrela. Veliki Božiji kombajn će proći kroz zemlju jednog od ovih dana, slama će leteti na sve strane, ali Pšenica će biti skupljena u ambar, uzeta, jer u Tome je Život. Daruj, Gospode, da svaki zahtev bude odgovoren, svaka molitva da bude manifestovana pred Tobom.

²¹⁰ Molim za njih, Gospode. Molim da Ti ne dozvoliš da iko ko je ovde bude izgubljen, Gospode. Oni—oni—oni sede pod teškim... Oni—oni—oni voze stotinama milja. I za šta god da imamo potrebu, daj nam to, Gospode, šta god je dobro za nas, Gospode, ne šta je dobro u našim očima, nego šta je dobro u Tvojim očima. Želimo stajati kao čista devica koja je bila očišćena, ukorena od Boga, kako bismo mogli biti pročišćeni od naših greha.

²¹¹ I ja pružam svoju molitvu za njih, Gospode. Ja—ja ne znam kako moliti. Mi—mi razgovaramo s Moćnim Bogom. A šta je ljudsko biće tamo, kako smrtnik može načiniti ispravnu molitvu pred živim Bogom? Ali, Gospode, moje krivo izgovorene reči i moje—i moje imenice i zamenice u—na krivom mestu, ako si Ti mogao pokupiti abecedu za malog dečaka jedan dan i napraviti rečenicu, Ti—Ti možeš zanemariti moje imenice i zamenice i samo pogledati šta ja verujem, Gospode.

Ja Ti verujem. Verujem ovu Reč. I verujem za svakog pojedinog ovde. I ja—ja ih donosim na oltar, Gospode, po veri, gde je između nas i Velikog Jehove Krv Njegovog Sina, Isusa. I Krv će govoriti za nas. Kada si Ga udario na Golgoti, rekao si: "Govori! Njega slušajte." A Krv, Biblija kaže: "Govori veće stvari od krvi jagnjeta u Starom Zavetu, jer Krv Hristova govori veće stvari od Aveljeve krvi, veće stvari." I progovori, Gospode, otkupljenje za nas dok zovemo kroz Krv.

²¹² Veliki Oče Života, uključi nas, Gospode. Ako mi—ako smo grešili, uzmi to

ovo Remek-delo, i bilo je udareno kako bi... Taj deo koji je bio udaren, bio je udaren kako bi ponovo doneo nazad to Remek-delo ponovo.

¹⁹⁹ Dakle Remek-delo i Sin Božiji–Remek-delo i Nevesta... I Ona je deo Njega, što mora biti ispunjenje Reči. Reč je bila ispunjena i mi smo spremni za dolazak Gospodnji.

²⁰⁰ O, crkvo živoga Boga, pogni svoja srca i vas–same sebe pred Bogom. Ove stvari su istina. Znam da to zvuči ovako, da tako sjajna stvar kakva će to biti, biće tako raširena preko nacija. Nikada to nije bilo. On ne menja Svoj način. Samo budite zahvalni, Crkvo, budite zahvalni da ste tamo gde jeste danas ako ste u Hristu. Jer, vidite, sada, i kada taj...

²⁰¹ Zapamtite, sav taj Život će se skupiti pravo u Zrno za uskrsnuće, ali stabljika mora biti spaljena, ostatak toga. Ljuska i sve mora biti uništeno i biće. Ne verujte u vaše, te denominacije. Ostanite u Reči, Životu, Bogu i Njegovom Remek-delu.

²⁰² Onda šta je to u milenijumu? Hrist i Njegova Nevesta, nazad u vrtu milenijuma. Amen.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim,
Jer On je prvi mene ljubio,
I kupio je moje spasenje
Na drvetu Golgote.

²⁰³ To je mesto gde je On bio udaren. "Držasmo da Ga Bog bije, udara i ponižava. Ali On beše ranjen za naše prestupe, satrt za naše opačine."

²⁰⁴ Ima li ikoga ovde jutros ko nije jutros u tom Zrnu? I kako Život sada povlači zadnji deo od ljuske, jer ljuska se suši. Koliko vas zna da se pentakostalna crkva suši? Šta je to? Život napušta to. Praktično ga je napustio. I ako je ta Nevesta već u pregledu, pitam se nije li onda Nevesta već načinjena.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim,
Jer On je prvi mene ljubio,
I kupio je moje spasenje
Na drvetu Golgote.

²⁰⁵ Sa našim glavama pognutim sada, ima li nekoga ovde ko želi biti spomenut? Ako osećate da niste...

Prijatelji, to je prejasno. Nikada nisam imao viziju u svom životu, a da se nešto nije dogodilo, sledilo. Govorim istinu. Sve ove druge stvari ako sam govorio istinu, Bog je to dokazao, onda govorim istinu ovaj put.

²⁰⁶ Ne znam u kojem danu živimo, ali znam da nije ništa preostalo. Ne može ustati političar koji bi ovu stvar mogao ispraviti. Politike, nacije su propale. O, Bože. Možete li, možete li se spustiti dovoljno duboko da–da–da osetite to? Nacije su propale; ne nacija, nego nacije. Ova je najbolja od grupe, i ona je propala. Onda ako su nacije propale, svet je propao. A crkve? Po mom mišljenju, pentakost je najbolje što su imale, ali to je propalo.

rekao sam: "Brat Neville će verovatno tražiti da govorim." I kada se to dogodi, onda ja molim, Bože... Tako je vruće, bilo je tako vruće. I On je bio dobar da nam pošalje kišu i razbije zaista ekstremnu vrućinu i da nam jutros dobro jutro. Molim da Njegova dobrot obaspe svakoga od vas svih da uvek zapamtite da ste bili jutros ovde. Neka Njegova milost i blagoslovi budu na vama.

¹⁶ Sinoć sam posetio prijatelja koji je bolestan, brata Billa Daucha. Ne vidim ga ovde jutros. Nekako ja... O, ovde je. Da. I pomislio sam: "Star čovek od devedeset jednu godinu, a još uvek juri kroz zemlju, kroz pustinje i preko snežnih planina i klizavih puteva." On to ne mora činiti. Bog mu je bio dobar, on to ne mora činiti. Mogao je sedeti kući i imati sluge koje ga hlade da je to hteo. Ali nešto se dogodilo Billu Dauchu. Bio je nanovo rođen. I kada je to bilo, nešto je došlo u njegovo srce, da sve za šta on živi je da prisustvuje ovim službama. I onda, ako ja trebam biti glasnik Božiji, zar da zavedem prijatelja? Radije bih umro. Onda daj da mu tačno kažem šta je Istina iz ove Biblije. Onda je to Božija Reč. Ja samo ponavljam šta je On rekao.

Sada, želim pročitati nešto iz Biblije.

¹⁷ I pre nego pročitamo, voleo bih da–da kažem da verujem da je Večera Gospodnja večeras. I vi koji ste–ste ovde lokalni... Naravno drugi ljudi će verovatno ići nazad svojim kućama, jer moraju ići na posao. Vi koji ste lokalni ovde u zajednici, zapamtite, braća će večeras davati Večeru Gospodnju.

¹⁸ Dakle, čekam poslednji poziv za Afriku. Oni me ne bi, neće me pustiti unutra kao misionara. Tako da jedini način kako da uđem dole... Idem u Keniju, Ugandu i–i Tanganyiku. I jedini način kako mogu ući... Prvo, crkve vas neće pustiti, jer žele da propovedam nešto na ovoj i onoj strani dole u Africi. I ja neću ići na taj način. Ne bih bio toliki licemer da to učinim. Dakle, ja oboje kažem: "Ne, nikako, ja ću samo propovedati baš ono što mi Bog stavi na srce i to je sve." Vidite? I siguran sam da to neće biti ono što oni očekuju od mene da naučavam. Dakle, troičarska krštenja i tako dalje kao to i prepiranje s njima. Ne.

¹⁹ Ali bio sam pozvan na veliku konvenciju od brata Bozea. On je upravo na ivici da dođe da vidi nešto dnevne svetlosti onoga što mi verujemo. I tako sam zatražio da uđem kao da idem na lovački put. Ako me puste unutra, kao da idem loviti... Ako bih mogao dobiti nekoga da kaže da će me odvesti u lov, onda kada dođem tamo, doktor–doktor koji je tamo u ambasadi je moj lični prijatelj iz Chicaga. I čim dođem tamo, on će reći: "Pa, ovde preko je brat Branham. Održimo sastanak." Tako da nakon što budem tamo ambasada me ne može odbiti. Ako oni... Tako da oni to sada pokušavaju urediti. Tako da verujem da... Ako je to Božija volja to će upaliti na taj način. Vidite? To–to je jednostavno predano Njemu. Ako ne, onda ću vas obavestiti.

²⁰ Želim... Ako to onda bude volja Božija, želim govoriti o Sedam Truba. I to će biti služba od oko osam dana. I nećemo biti ovde u Šatoru, verovatno ćemo pokušati dobiti auditorijum ovde.

²¹ Dakle, nikada nisam mislio o tom novom auditorijumu koji se ovde upravo izgradio. To je tačno gde sam video Isusa prvi put u viziji. Dakle, to je izgrađeno, auditorijum je izgrađen upravo preko na istom mestu. Otišao sam upravo tamo neki dan da pogledam. Kada sam pogledao i video Ga kako gleda prema istoku. Sećate se da ste me čuli kako to govorim. Kada sam bio tamo napolju moleći za svog oca; jedan mali momak, tek momak propovednik. Tamo sam Ga video, gledajući u Njega. Imao je Svoju glavu okrenutu ustranu od mene. Nastavio sam hodati okolo, pročišćavajući svoje grlo, u polju šaše. I nastavio sam gledati, a On se nikada nije okrenuo. Zazvao sam Njegovo Ime: "Isuse", a On se okrenuo ispruživši Svoje ruke. I to je sve čega se sećam do svanuća. I tako sam se vratio s polja prema dnevnom svetlu.

Dakle možda će mi Gospod dozvoliti tamo da propovedam te Trube. Šta god je to, neka bude Božija volja učinjena.

²² Okrenite sada u svojim Biblijama u Isaiju pedeset...53. glavu Isaije.

Dakle, mi verujemo da će Bog blagosloviti naše slabe napore da se skupimo zajedno jutros. Upravo smo došli iz Philadelphije, gde sam bio na konvenciji poslovnih ljudi Punog Evanđelja. I slušajući njihova razna svedočanstva i tako dalje tamo gore...

²³ Onda ja, na putu dole bio sam... Billy Paul, i ja, i Rebeka i mala Collinsova cura, mala Betty Collins... I Billy dobar spavač, a Becky još bolji. I tako ja... Betty i ja smo razgovarali. A ona je sedela nazad s Becky na zadnjem sedištu. I video sam da se dogodilo nešto na putu. I kada sam to video, nešto me pogodilo. A Betty (ako je ona ovde), ona je primetila da sam prestao razgovarati i počeo nešto zapisivati. Odatle sam dobio ovaj tekst za jutros.

²⁴ Sada, ustanimo na svoje noge ako mi... Dakle, mi stojimo u poštovanju Božije Reči, dok čitam Isaiju 53. glavu:

Ko je poverovao našem propovedanju? i kome je otkrivena mišica Gospodnja?

Primetite, počinje sa pitanjem.

Jer će on izrasti pred njim kao mladica, i kao koren iz...tla suvoga: nema on ni ugodne spoljašnosti ni ljupkosti, kada ga budemo videli, nema lepote da bismo Ga poželeli.

Prezren je i odbačen od ljudi, čovek boli i vičan patnji, i mi kao da od Njega svoja lica sakrismo; prezren beše, i ne cenismo Ga.

Zaista je On naše tegobe poneo, i naše boli nosio, A mi držasmo da Ga Bog bije, i udara, i ponižava. Ali on beše ranjen za naše prestupe, satrt za naše opacine: kazna za naš mir beše na Njemu, Njegovim ranama mi smo isceljeni.

Svi smo mi kao ovce zalutali, svaki se svome putu okrenuo, a Gospod je stavio na Njega opacinu svih nas.

I gledao sam ih.

I onda, kako su počele odlaziti, dve ili tri od njih nazad kao da su izašle iz koraka, i nameravao sam viknuti na njih. I one su se pokušale vratiti u korak ponovo. I video sam ih baš, vizija je baš iščeznula i promenila se od mene.

¹⁹⁴ Dakle, evo tumačenja toga. Razlog... Dakle, zapamtite. Upravo sam prolazio kroz beleške... Nisam završio, nisam još zapisao ove beleške. Ali u propovedanju jutros, uhvatio sam šta je to bilo upravo u mojoj propovedi. Jeste li primetili, crkva je jedino došla na videlo...

Dakle, to je istina, prijatelji. Nebeski Otac, Koji piše Reč, zna da govorim istinu. Vidite? Znam da samo govorim Istinu.

I ne znajući to baš do pre nekoliko minuta, izgledalo je kao, ili upravo nedavno... Vidite? Jeste li primetili da je Nevesta došla dvaput na videlo? Prvo Seme i drugo Seme, oboje od njih tačno isto. I razlog što su bile odenute...odenute različito, ona će doći od svih nacija, to će sačinjavati Nevestu. Svaka od njih je imala dugu kosu i bez šminke, i stvarno lepe devojke. I one su me gledale. To predstavlja Nevestu koja dolazi iz svih nacija. Vidite? Ona... Svaka od njih predstavljala je naciju dok su marširale savršeno u liniji s Reči. Vidite?

¹⁹⁵ I onda, ja Je moram paziti. Ona će izaći iz koraka s tom Reči ako ja ne pazim, kada ona prolazi, ako se izvuče. Možda će to biti moje vreme kada sam gotov, vidite, kada završim ili šta god je to.

¹⁹⁶ Pazite. One su se vraćale, dajući sve od sebe. One su se vraćale, vraćale su se u liniju, jer su one—one su gledale negde drugde, gledajući ovu crkvu koja je upravo otišla u haos. Ali dve... One napred nikada. One pozadi, samo dve ili tri od njih, su nekako iskoračile malo nadesno i izgledalo je kao da se pokušavaju vratiti u liniju dok su prolazile. One su me upravo prošle, o, daleko kao odavde do zida, prošle su me. Ja sam stajao tamo. I onda sam ih samo video kako se sve jednostavno kreću i odlaze.

Ali primetite, crkva je na videlo izašla samo jednom, svaka nacija, crkva. Ali Nevesta je došla dvaput. Vidite? Vidite šta je to bilo? Dakle, ne znajući to, ali pogledajte to s mojom Porukom jutros, ne znajući to. Vidite?

¹⁹⁷ Seme je palo u zemlju u Nikeji. To je bilo originalno Seme. I Ona je došla kroz proces tih denominacija koje su jedino došle jednom u postojanje. Ali Nevesta se ponovo vraća u zadnjim danima: "Ja ću obnoviti." Vidite? Remek-delo je dovedeno. To je razlog što je Ona bila na videlu, pregledana drugi put. Bila je pregledana prvi put, onda je bila pregledana drugi put. I Ona je savršena drugi put kao što je bila prvi put. O, Bože, imaj milosti. Žurno, žurno, žurno. Život, uđi u Zrno baš brzo.

¹⁹⁸ Sve druge se više nisu nikada pojavile. One su izašle da se više nikada ne vrate. Ali Nevesta se vratila, jer Ona je bila Alfa i Omega. Bog, Veliki Kipar, je napravio Remek-delo, jer Ono je deo Njegovog prvog Remek-dela. Kao što je napravio u Edenskom vrtu i uzeo deo i napravio drugi deo, i to je bilo upropašteno i palo, sada ga On celo ovo vreme ponovo gradi. I On je izneo

gledajući dok je prolazila. O, Ona je bila predivna! Gledao sam Je i kako je Ona prošla, rekao je: "Sada, pregledaćemo..." Rekao je: "To je Nevesta."

"Sada, pregledaćemo crkve." I one su došle. Primetio sam ih kako dolaze. I kada su došle, svaka od njih, izgledala je kao da je sve gore. Nikada nisam video tako prljavu grupu u svom životu.

I kada je On rekao: "Iduća..." Čuo sam buku. I reklo je: "Sledeća," reklo je: "Ovde dolazi američka grupa."

¹⁹⁰ Dakle, ja sam Amerikanac, ali od ovog mi je jednostavno bilo loše. Nisam dovoljno rečit da u pomešanom slušateljstvu kažem šta se događalo, ja-ja-ja... Moraćete čitati između redaka. Ali kada su žene dolazile, njihov vođa je bila veštica. Imala je veliki dugi nos i velika krupna usta. I svaka od njih je bila odevena nekom vrstom donjeg rublja dole, ali gore su samo imale kaiš, baš mali, oko pola inča kaiša koji se pomerio i išao oko njih *ovako*. I svaka žena je imala nešto u vezi...

¹⁹¹ Mnogi se od vas, godinama ranije, sećate kada smo sekli papir, znate, novine i napravili stari grm da teramo muve? Koliko vas se seća toga? Znate. Pa, mislim da ste ga koristili u karnevalima, znate. Viseći tako, resice papira, čipkasti papir.

Imali su nešto što se drži ispod njih, *ovako*, drži se ispod njih. Sav *ovaj* deo je bio izložen.

I svaka od njih je imala kosu zaista kratko ošišanu, stvari koje izgledaju kovrdžavo skroz preko *ovako*, zaista kratko ošišana kosa i puno šminke. Apsolutno ništa nego izgled uličnih prostitutki.

I one su hodale s tim papirom, i vulgarnost! Dakle, papir je bio ono što je držano ispred njih, ali kada su prošle mesto pregleda, na kraju njih... I videti način kako su one išle u svom prednjem delu i svom zadnjem delu i kako su se ponašale...

Rekao sam: "Je li to crkva?"

¹⁹² I tu je ona otišla. I one su ovde pevale te tvist i rok pesme, znate, kako god to zovete, išle su, tako pevajući, idući iza.

Rekao sam: "Je li to crkva?" I stajao sam tamo. I u svom srcu sam plakao.

I ta veštica... Prema mome mišljenju to nije ništa drugo na svetu, nego ona je... Ona je taj svetski koncil crkava koji ih vodi pravo ravno dole putem kuda je ona išla. Oni su otišli na levo i nestali u haosu, još uvek udarajući tu muziku i čineći zaista smešne zvukove, i tresući svoja tela na jednu stranu i onda na drugu stranu, i onda *ovako*, nastavljajući *ovako*, hodajući.

¹⁹³ I ja sam upravo počeo poginjati svoju glavu i on je rekao: "Čekaj, Nevesta mora ponovo doći."

I pogledao sam, i evo ih ponovo dolaze. I one su prošle, ugodnog izgleda male žene. One su sve gledale pravo u mene dok su prolazile. I primetio sam da je svaka bila odevena različito. I jedna nazad je imala nekako dugačku kosu koja je visila i imala ju je smotanu *ovako*, možda je bila Nemica ili tako nešto.

Zlostavljan beše, i ponižavan, ali nije svoja usta otvorio: kao jagnje je na klanje odveden, i kao što je ovca nema pred onima što je strižu, tako on nije svoja usta otvorio.

Beše izuzet od tamnice i od suda: ko će naraštaj Njegov iskazati? Jer odsečen beše iz zemlje živih: zbog prestupa moga naroda on beše udaren. I priredi on grob svoj sa zločincima, i s bogatim u svojoj smrti, jer ne beše počinio nasilje niti beše prevare u Njegovim ustima.

Ali svidelo se Gospodu da ga satre, on...stavio ga je na muku: kada Njegovu dušu učiniš žrtvom za greh, videće On Svoje seme, produžice će Svoje dane, i volja će Gospodnja napredovati u ruci Njegovoj. Videće plod patnje duše svoje i nasititi se: svojom će spoznajom Moj pravedni Sluga opravdati mnoge, jer će nositi njihove opačine.

Zbog toga ću Mu dodeliti udeo s velikima i plen će deliti s jakima, zato što je dušu svoju na smrt izlio i bio ubrojen među prestupnike, i nosio je greh mnogih i posredovao za prestupnike.

²⁵ Oče Bože, Tvoja Reč je Svetiljka, Svetlo koje osvetljava put svakog vernika u Prisutnost Božiju, dok nas vodi kao lampa u našoj ruci. Ti nisi dovoljno obezbedio da možemo videti kraj od početka, ali ja hodam s verom. Ali dok čovek hoda kroz mračnu šumu po noći, a to je mesto gde se mi nalazimo, svetlo koje drži osigurava jedino korak po korak. Ali put, iako vodi gore, samo hodaj sa Svetlom. I neka Svetlo sija danas na Reč da nas vodi jedan korak dalje ka Kraljevstvu Božijem. Jer to tražimo u Isusovo Ime. Amen. Možete sestii.

²⁶ Predmet za kojeg osećam da govorim danas zajednici je: Remek-delo".

Može se činiti čudnim da se uzme čitanje Pisma kao što je ovo, jedno od najbrutalnijih i najkrvavijih slika iz Biblije, da kada Biblija kaže da ovaj savršeni Sluga koji je bio ožalošćen i povređen i iskidan, a ipak uzeti tekst iz toga kao što je Remek-delo. Vrlo neobično. Ali ja...

²⁷ Moj um jutros misli, dok putujemo nazad (ja putujem) nekoliko godina. Bio sam pozvan u Forest Lawn u Kaliforniju, gore iznad Los Angelesa. Moja prva svrha da odem tamo gore je da posetim grob od Aimee Semple McPherson, osnivačice Foursquare pokreta. I otišao sam na njen-njen grob. Iako ja-ja se ne slažem s tom ženom kao propovednik, ali ipak ja, u svom srcu se divim i poštujem ono za-za šta je ona stajala u času, i progonstvo i stvari kroz koje je morala proći u-vreme dok je bila ovde na zemlji. I onda, za njenog-njenog ljubljenog sina, koji je moj bliski prijatelj, Rolf McPherson...

²⁸ I grupa propovednika, otišli smo tamo gore. I oni...nismo imali vremena ući u tu-u mesto gde imaju kremiranje i stavljaju tela u malu posudu na stranu zida.

²⁹ I tamo unutra oni imaju neke izvanredne stvari kao što je Poslednja Večera. I to je osvetljeno pravim sunčevim svetlom. I oni-oni imaju roletnu

koja im daje... Kada oni ulaze to je svetlo, a onda kako počinju govoriti to se zamračuje. I nakon nekog vremena to sve postaje mračno. I onda ljudi izlaze.

³⁰ I oni imaju svu Večeru... I žena koja je držala tajnu kako udarati staklo u tom mestu, pa, radi te slike, pa, to—to dolazi kroz porodicu od mnogo godina unazad. I umetničko delo je jednostavno bilo dano deci, a zadnja je bila žena. I oni su popravljali tu sliku. I kada su otišli da oblikuju i peku staklo, peku ga, od Jude Iskariotskog, to se upropastilo. Tako onda, oni su to ponovo pokušali. I to se ponovo raspalo. I ona je rekla: "Možda naš Gospode ne želi sliku Svog neprijatelja pored Sebe." I rekla je: "Ako se to rasprsnje ponovo, nećemo završiti sliku." Ali toga puta je držalo. Onda... Naravno, to je bila udarna stvar i kako se takva stvar dogodila.

³¹ Ali onda, jedna od glavnih stvari koja me interesovala u Forest Lawnu je bila Michelangelova velika skulptura, taj kip Mojsija. To je reprodukcija tamo, naravno. To nije original. Ali to je bilo tako veliko remek-delo. I dok sam stajao i gledao u to, ja—svidelo mi se to, nešto što izgleda kao da (predstavlja) ima nešto u sebi.

³² Jako mi se sviđa umetnost. Verujem da je Bog u umetnosti. Verujem da je Bog u muzici. Verujem da je Bog u prirodi. On... Bog je svugde. I bilo šta što je suprotno originalu je perverzija. Bog je u plesu, ne u vrsti plesa kakvog vi ovde imate, ali kada su sinovi i kćeri Božije u Duhu Božijem (Vidite?), to je ples. Ali kao što smo se morali boriti do dva sata jutros tamo u uličici, to je perverzija toga.

³³ Ali ovo remek-delo koje je Michelangelo napravio, to—to ga je nešto koštalo da to napravi. On je bio veliki čovek. I to ga je koštalo velikog dela njegovog života jer je puno, puno godina rezbario... Samo uzeo kamen i od—od mermera, i nastavio rezbariti. I videti... Samo čovek, sam kipar, ima u svom umu ono što pokušava učiniti, on—on jedini. Mogli ste doći i reći mu: "Zašto ključaš taj kamen?" Strancu koji ne zna šta je u njegovom srcu to je glupost. Ali čoveku, samom kiparu, on—on ima viziju u svom umu, šta pokušava načiniti i pokušava reprodukovati ono što ima u svom umu u oblik spomenika. I to je razlog zašto on to otkopava iz kamenja.

³⁴ A da bi se to učinilo, morate početi upravo od početka i morate slediti obrazac. Vidite? Ne možete dobiti mali komad da počnete: "Napravićemo to na ovaj način. Ne, ja verujem..." Ne, on mora imati tačan obrazac. I u svom umu ima taj obrazac. I ne može skretati od tog obrasca. Dakle, kako bi to učinio, on je morao crtati u svom umu jer nemamo stvarne Mojsijeve slike. Ali on je morao dobiti mentalnu sliku u svom umu tačno onoga šta je bio Mojsije.

³⁵ Sada, pravi kipar je nadahnut, kao pravi pesnik ili bilo koji pravi pevač, muzičar, šta god da je. Sve pravo mora doći po nadahnuću. Michelangelo je morao imati nadahnuće kako je Mojsije zaista izgledao i on je to uhvatio u svom umu kakav je Mojsije morao biti. Tako je on izložio taj veliki komad mermera da ga kleše prema obrascu i obara ga i brusi dok nije dobio stvarnu sliku onoga šta je moralo biti u njegovom umu.

Pomislio sam: "Gospode, daj mi da odgovorim ovom pametnom čoveku. Vidite? Dopusti mi da mu odgovorim negde gde će se obesiti o vlastito uže."

Rekao sam: "Gospodine, jeste li ikada čitali o velikom producentu muzike koji se zove...veliki kompozitor koji se zove Beethoven,"

Rekao je: "O, sigurno, čitao sam o Beethovenu."

¹⁸⁵ Rekao sam: "Verovatno je zatrpao korpu za otpatke poderanim papirima, ali je dao svetu remek-dela." On nije otvorio svoja usta da kaže sledeću reč. Rekao sam: "Kada je sedeo u svom proučavanju pod inspiracijom, napisao bi nešto. Išao bi u proučavanje i molio. Nije bilo ispravno, poderao bi to i bacio u korpu za otpatke. Ali kada je došao u punu inspiraciju, svet je imao remek-delo."

O, kako Reč seče, ali Ona proizvodi Remek-dela, miče svu ljusku i stabljiku, Ona donosi Remek-delo.

¹⁸⁶ Imam sedam minuta da vam kažem nešto što se dogodilo prekuče da izađemo na vreme. Trećeg jula sedeo sam ovde preko... U centru ovde preko, šoping centru, upravo napolju od nas ovde. Bio sam u Pigalli, u Rimu, u Francuskoj i bio sam u New York Cityu, Los Angelesu, ali najprljavija grupa žena koju sam ikada video u svom životu je Jeffersonville, Indiana. Nikada nisam video toliko puno prljavštine i nečistoće u svom životu koliko vidim među tim ljudima. Sedeo sam dok me srce nije zabolelo i Gospod mi je dao viziju.

Sada ću reći viziju. Ne znam hoću li je moći protumačiti, ali ja—reći ću viziju po prvi put.

¹⁸⁷ Pao sam u trans. I kada sam, neko je bio tamo sa mnom. Nisam video osobu. To je bio samo Glas. I ja—ja sam pogledao. I dok sam gledao ovako, On je rekao: "Nevesta će doći na videlo za pregled."

I pogledao sam kako mi dolaze i video sam naj—najlepšu grupu čisto odevenih žena koju sam ikada video u životu. Ali svaka od njih je izgledala drugačije odevena. One su sve imale dugu kosu i bile su...duži rukavi i suknje i tako dalje, mlade žene... Izgledale su nekako, rekao bih možda oko dvadeset godina stare.

¹⁸⁸ Dakle, ja imam Bibliju otvorenu preda mnom. Vidite? Mogu samo reći ono što sam video.

Ako kažete: "U šta gledaš?" Gledam u sat. "Šta gledaš?" Gledam za ljude, gledam u ljude. "U šta gledaš?" Gledam u Bibliju. To je ono što... Govorim istinu, to je ono što vidim. I mogu samo reći ono što sam video. Ja ne—ne znam šta to...sve o tome. Samo vam moram reći.

¹⁸⁹ Ali kada ova Nevesta... Ona je gledala pravo u... Jedan mi je govorio i ja, stajali smo zajedno. Njene oči, Ona je bila najčišća, najslada grupa ljudi po izgledu koju sam ikada video u životu. Izgleda kao da ih je moglo biti dvanaest ili više, samo... Ne znam koliko ih je bilo u istoj liniji, ali bila je samo grupa njih. I Ona je prošla, ugodno, s povetarcem. I njene oči gore,

ismejava ono u što mi verujemo. I ti poslovni ljudi Punog Evandelja imaju tog čoveka tamo i govori to. Nosio je svoj okovratnik okrenut. Mnogi od njih to čine sada. Rekao je: "Dakle, ljudi me pitaju zašto sam okrenuo svoj okovratnik," kažu: "Kako ćete oni razlikovati od katoličkog sveštenika?" On je rekao: "Ne postoji razlika i ne treba da postoji." Rekao je: "Svi smo mi Božija deca." Rekao je: "Znam katoličkog sveštenika koji je sveprisutan, vidite, koji može biti svugde prisutan."

¹⁷⁸ Sada, ne možete biti sveprisutni bez da ste sveznajući. Čak Bog nije sveprisutan, Bog je sveznajući. Sveznajući što Ga čini sveprisutnim, On zna sve stvari. Ali kako bi bio biće On mora biti u jednom biću. Ali bivajući sveznajući On može biti sveprisutan, jer On zna sve stvari i znao je pre... Znao je pre nego je svet počeo koliko će buva, vašiju, koliko insekata i koliko puta će trepnuti svojim očima i sve o tome, vidite, jer On je sveprisutan. I ne možete biti sveznajući–sveznajući bez da ste bezgranični. Vidite? Preostaje samo jedna bezgranična stvar, Bog. Amen. I onda mi...

¹⁷⁹ Šta je to? To je đavo, vodeći ih ravno na klanje, svakoga od njih koji ulazi... Tačno ono što je Biblija rekla. I ovde je to. Vidite, došlo pravo među pentakostalce i upravo ih povuklo baš ravno, upravo kao... Kakvo vreme.

¹⁸⁰ O, nakon tog svedočanstva, neko mi je rekao... Ja–Ja... Dobra je stvar da nisam puno rekao jer bi me verovatno stavili tamo u zatvor, ali samo sam pomislio: "Tu je to."

Ti ljudi koji su naučeni, znaju. "Mudri će znati svoga Boga u taj dan," kaže u Danijelu. Da, svakako. Vidite? Mudri će znati svoga Boga, oni paze na te stvari.

¹⁸¹ Ali kada sam video da se to događa i ti pentakostanci stoje tamo s njim. Čak me Oral Roberts *ovako* pogledao. Rekao sam: "O, moj." Ali stojeći tamo gore s obrazovanjem i uglađen, znate, i tako dalje.

¹⁸² To nije način kako Bog uglađuje Svoje. On ne uglađuje Svoje obrazovanjem, On uglađuje u poniznosti i u sili Svoje manifestovane Reči, pokazujući oblik Zrna iz kojeg je to otišlo.

¹⁸³ Dakle, rekao mi je neko, rekao je: "Brate Branhame," rekao je: "Ima jedna stvar koju ne mogu razumeti o tebi."

Rekao sam: "Šta je to?"

¹⁸⁴ Stojeći tamo u dvorani... Pretpostavljam sestra Dauch i oni, nakon što sam se rukovao s Billom i stajao tamo, i svi su otišli iza ugla, i cela grupa ljudi. Propovednik je ušao, okrenuti okovratnik, rekao je: "Zašto ti uvek vičeš na ljude?" Rekao je: "Ti ljudi veruju da si Božiji sluga, da budeš nežan i ugodan njima i sve." Rekao je: "Svaki put čujem kada ustaješ kako vičeš na žene u vezi nošenja kratke kose i oko nošenja kratkih pantalona i nošenja šminke i sve ove druge stvari i izvikuješ se na ljude govoreći im kako su hladni, formalni i ravnodušni." Rekao je: "Zašto to činiš?" Rekao je: "Ti ljudi te vole. Kako možeš biti ljubljani sin Božiji i činiti stvar poput te?"

³⁶ I onda kada je sve dobio tako savršeno, svaki ugao i svako mesto obrisano i oči baš ispravne i svaka dlaka i brada, sve baš kako je bilo, odmaknuo se i pogledao ga. Ja–ja mislim o–o mnogim, mnogim teškim godinama rada i kako je morao držati istu viziju celo vreme u svom umu onoga što namerava napraviti. I samo mislite, ta vizija u njegovom umu toliko mnogo godina, da napravi da izgleda potpuno isto prema onom što je to bilo. Kako je prvo uhvatio viziju, i kako je on morao raditi po toj viziji, klešući i radeći. I kada je došao do mesta da je to usavršio, dok je to postalo zaista savršeno, odmakao se i pogledao ga kada je završio to jutro, s čekićem u svojoj ruci. I bio je tako nadahnut kada ga je pogledao jer vizija njegovog uma je stajala pred njim u stvarnosti. Ono što je video i...svoju koncepciju onoga što je bio Mojsije, tu je to bilo predstavljeno pred njim, ono što je imao u svom srcu svih ovih godina teškog rada i sate tuge i boli i kritika i svega drugog, ali ipak je ostao pravo s vizijom dok nije bilo završeno.

³⁷ I onda kada je bilo završeno, odmakao se sa čekićem (kiparskim čekićem) u svojoj ruci i pogledao je taj spomenik. I nadahnuće vizije, koje je video kako to treba napraviti, toliko ga je nadahnulo, dok on... Nadahnuće ga je pogodilo dok nije bio izvan sebe i udario ga je po kolenu i rekao: "Govori!"

³⁸ I sada tamo postoji pukotina na tom velikom liku, na kolenu, na desnom kolenu. Upravo iznad kolena oko 15 cm je to mesto. Stavio sam svoju ruku na to, otprilike *tako* duboko.

³⁹ Nakon što je proveo svo to vreme, godine i godine da to napravi, onda pod uticajem što je video ispunjeno ono što je video u svom srcu i u svojoj viziji i šta je želeo videti, to je bilo završeno. I kada je bilo završeno, on je bio toliko nadahnut time da je pomislio kako će mu njegovo vlastito remek-delo progovoriti nazad. I on ga je udario po nozi i viknuo: "Govori!" I to je načinilo pukotinu na tome. To je stavilo pukotinu na lik.

⁴⁰ Za mene, pukotina je ono što je to načinilo remek-delom. Sada, možda nekom umu koji možda misli drugačije, pomislili bi da je to narušilo delo. Ne, za mene to–to je napravilo ono što to jeste. To–to... Jer nakon toliko mnogo godina pažljivog rada i mučenja i nadahnuća i tako dalje u rađenju toga, njegov trud se pokazao da nije uzaludan. Bilo je to savršeno i zato je on povikao: "Govori!" Jer je video pred sobom da je bio–bio sposoban postići, ispuniti viziju koja je bila u njegovom umu, i zato, pod nadahnućem je učinio nešto van pameti, van uobičajenog, udario ga je i viknuo: "Govori!" Vidite, on to ne bi učinio da je mislio. Ali nije mislio. Bilo je to nadahnuće kada je video ono što je imao u svom umu kako tamo stoji savršeno pred njim.

⁴¹ Njegovi naponi, i tegobe, i duge noći, i odvojenost od sveta danima... I možda je pojeo sendvič, i–i brisao je to, i odmaknuo se i: "Ne, to jednostavno nije onako kako je bilo. Dakle, to mora doći do ovoga." I strugao je to... Onda kada je video to upravo savršeno, onda je video u stvarnosti. Negativ od onoga što je bilo u njegovom umu je postalo stvarnost, postalo je pozitiv, zato, to se pokrenulo u njemu. I to je bilo tako stvarno da je morao viknuti: "Govori!"

⁴² Za mene to je bila refleksija, to je bio—to je bio kompliment njegovom delu, da ga je njegovo vlastito delo tako nadahnulo da je postao van sebe da ga udari i kaže: "Govori!"

⁴³ Ja sam tamo stajao i gledao u spomenik. Pomislio sam na sate koje je čovek morao uložiti u pravljenje toga. I rekli su koliko puno godina je to bilo. Ali to—to je njemu bila refleksija, jer je to bio doprinos njegovom—njegovom velikom umetničkom delu, njegovom velikom delu koje je radio. I kada je on napokon bio sposoban da to postigne, to je bilo tako veliko.

⁴⁴ Sada, okrenimo stranicu o Michelangelu i zatvorimo tu knjigu.

I otvorimo drugu Knjigu i čitajmo o Velikom Skulptoru, Svemogućemu, Koji pre nego je bilo sveta i pre nego je bio položen temelj, On je imao u Svom Umu ono što je želeo. I On je hteo da načini čoveka na Svoju vlastitu sliku. Hteo je da napraviti nešto u—u stvarnosti od onoga što Mu je bila vizija, što je bilo u Njegovom razmišljanju.

⁴⁵ Dakle, Michelangelu je to bio atribut njegove misli. I Bog je hteo napraviti čoveka na Svoju sliku (Veliki Kipar) i otišao je da radi na njemu. I primećujemo dok je izvodio iz materijala, prvo su verovatno bile ribe, i onda ptice, i—i onda gmizavce na zemlji, i mnoge stvari koje je izveo. Ali napokon dok je razmišljao, budući da je Stvoritelj, On je... Dakle on nije bio kao čovek, kipar koji mora uzeti nešto što je bilo stvoreno da iskleše lik. On je bio Kipar večnih stvari. On je bio Kipar koji je mogao stvarati i dovesti u postojanje ono što je imao u Svom Umu da napravi. Ili, drugim rečima, On je mogao materijalizovati ono što su Njegovi Atributi želeli.

⁴⁶ I kako On počinje raditi na gmizavcima, kao na tim malim životinjama na zemlji. I onda je On počeo izvoditi iz toga u nešto drugo, više. Onda je On to napokon izveo u veće životinje kao što su lav, tigar, medved. Onda je On to možda izveo u život majmuna i majmune i tako dalje. Dakle, ne evolucija, kao što mislimo da je jedan došao od bilo... To je bilo kompletna kreacija, Bog radeći po obrascu.

⁴⁷ Ali napokon je na zemlju došlo savršenstvo, a to je bio čovek. I onda je On mogao videti u tom čoveku da je izgledao kao On. Dakle sada, kada je On pogledao u njega, on je bio odraz onoga što je njegov Stvoritelj bio. Bog je sada bio u stanju da postigne stvar koju je želeo, Čoveka na Njegovu Vlastitu sliku.

⁴⁸ I onda mogu reći na ovo da kada je On načinio ovog čoveka, ipak bilo je nešto u vezi njega što nije izgledalo baš ispravno jer on—on je bio sam sa sobom. I tako je Bog bio, sam. On je bio Večan. I dakle, čovek na sliku Božiju je takođe na zemlji živio potpuno sam. Dakle, On je morao zadati mali udarac preko na njegovoj levoj strani i odatle je On uzeo komad koji se odlomio od toga i načinio mu pomoćnicu, suprugu. Onda on nije bio sam, bio je—bio je—imao je nekoga sa sobom. I to je Njegovo veliko delo.

⁴⁹ I On bi kao bilo koji veliki kipar koji uzeo svoje—svoje—svoje remek-delo...

Seme koje je palo u Edenskom vrtu i tamo umrlo, vratilo se od tog nesavršenog semena koje je tamo umrlo, vratilo se u savršeno Seme, drugog Adama.

¹⁷² Prva Eva koja je pala i bila je korištena u drugoj reformaciji...drugom dolasku, donoseći dete, sada je postala istinska Nevesta ponovo, upravo nazad s originalnom Rečju ponovo.

Alfa i Omega je isto. On je rekao: "Ja sam Alfa i Omega." On nikada nije rekao ništa između: "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji." To je to.

¹⁷³ Prva služba i zadnja služba su isto. Prva Poruka i (druga) poslednja Poruka su ista stvar. "Ja sam, Ja sam bio u Alfi, Ja sam u Omegi." "Biće dan koji se neće nazivati ni dan ni noć, ali će u doba večeri biti Svetlo." Vidite? Alfa i Omega, to je postalo Prvi i Poslednji. O, moj, braćo, možemo ostati satima na tome.

¹⁷⁴ Veliko remek-delo porodice, Drugi Adam i druga Eva sada spremni za vrt, milenijum, amen, nazad na zemlji. Haleluja. Veliki Kipar ih nije ostavio da tamo leže. Uzeo je vreme kao što je učinio kroz milione godina oblikovanja prvog savršenog para. I oni su pali. Sada je bilo kroz hiljade godina, On je oblikovao ponovo, i sada, ovde su oni spremni.

¹⁷⁵ Remek-delo je došlo i bilo oboreno. Od Njegovog boka je izašla pomoćnica.

I ona je dovedena u isti proces. Sada, ovde je ona ponovo nazad. Sa svom prirodom, Biblijom, i svim drugim pokazuje da smo ovde.

Nacije se raspadaju, Izrael se budi,
Znaci koje je Biblija prorekla,
Dani pagana odbrojani, (pogledajte ovu gomilu smeća koju imamo)
sa nevoljama opterećeni,
Vratite se vlastitome, o, raseljeni.

Tako je. Bolje vam je da uđete brzo ako idete. Nameravam završiti baš za oko pet minuta ili deset.

¹⁷⁶ Primetite, veliko Remek-delo porodice. Muž i žena ne mogu istinski biti porodica ako nisu jedno. Moraju biti. Ako nisu, oni nisu dobra porodica. Supruga vuče na jednu stranu, a muž na drugu, to će napraviti užasnu porodicu. Ali u dogovoru, s ljubavlju jedan prema drugom, to je porodica. I sada, to je bilo Božije Remek-delo i sve istinske porodice ovde oslikavaju to. Vidite?

I sada porodica Remek-delo je ponovo došla, Hrist i Njegova Nevesta spremni da dođu. Drugi Adam, druga Eva, spremni sada da se vrate nazad svome domu. Cela slika je bila otkupljenje. Odakle je to bilo, donoseći to nazad, vidite, upravo tačno, donoseći to ponovo nazad. Nakon...

¹⁷⁷ Neki dan stojeći ovde kod Hrišćanskih poslovnih ljudi. Mnogi od vas, pretpostavljam, ste bili tamo. Kada sam čuo tog luteranskog sveštenika ili propovednika, navodno je, kako stoji tamo i govori tu besmisleni stvar i

sama. Onda je udarena od svih denominacija prema Otkrivenju 3. Ona je udarena od laodikejskog crkvenog doba u kojem je Ona bila podignuta. Vidite? Ova crkva je bila podignuta u laodikejskom crkvenom dobu. To je ljuska. Ali ako su te druge otišle...

¹⁶² Zar ne možete vi pentakostalni ljudi videti to? Ako je to drugo bila ljuska i umrla, ako je ta druga stabljika morala umreti, ako je kićanka morala umreti, tako mora ljuska umreti, tri faze organizacije.

¹⁶³ I zapamtite... Kažete: "Pa sada, ima puno kićanki koje vise, ima puno toga." Da. Tamo je bilo metodista, baptista, prezviterijanaca, luterana, crkve Hristove, sve te druge male stvari koje su pale na to, lišće i sve drugo je bilo obešeno na to, ali original su bile reformacije. Sada. Vidite?

¹⁶⁴ Stoje sami, kao Ženik, odbačen od ljudi, prezreni i odbačeni od crkava. Nevesta stoji na taj način. Šta je to? To je Njegovo Remek-delo. Vidite? To je Reč kroz koju On može raditi, manifestovana. Odbačena.

¹⁶⁵ Tako stabljika, kićanka i ljuska nikada ne postaju Seme. Ne. Ali celo vreme postaju više kao Seme.

¹⁶⁶ Sada, u vreme žetve Seme je nazad u svom originalnom Životu, nazad u Bibliji. Malahija 4 kaže da će to biti tako doneseno. O, o, moj. Mora imati sve... Da bude tako to mora imati svu Reč. Je li to tačno?

¹⁶⁷ Sada, šta je On rekao u Otkrivenju 10, da će se dogoditi? Zašto je bilo putovanje u Tucson? Da bi se otvorilo Crkvi... U dane glasnika, sedmog anđela, Poruke sedmog anđela, cela Reč Božija će se manifestovati. Pečat, da sve što je stabljika izostavila, i zašto, i sve o tome, biće manifestovano u ovo vreme. Je li to ono što je Reč rekla? Onda to vidimo. Onda gde smo? Vidite? Gde smo? Postoji samo jedna stvar. Žetva je ovde. Ona je sasvim zrela. Ona je sada spremna za dolazak. Primetite.

¹⁶⁸ Ne, to nikada neće biti to. Taj... U vreme žetve Seme je vraćeno u svoje originalno stanje i mora imati svu Reč kako bi bilo Seme. Dakle, ne možete imati pola semena, to neće rasti. Vidite? To mora biti celo Seme. To se ne sme manifestovati, govoreći: "Verujem u krštenje Duhom Svetim. Haleluja. Verujem u govor u jezicima." To je samo deo Semena. Aha. Ali sada, nadodano je tome. Haleluja. Vidite? Život, ne darovi, Život darova. Vidite? Vidite li šta mislim? Mi smo na kraju vremena, braćo.

¹⁶⁹ Stabljika, kićanka, ljuska su mrtvi i osušeni sada. Postoji samo jedna stvar koja se mora dogoditi tome, treba biti skupljeno u svetskom koncilu crkava za njihovo spaljivanje.

¹⁷⁰ Reč je postala telom, upravo kako je On obećao u Luki 17, Malahiji 4 i sve, vidite, tako je, Otkrivenje.

¹⁷¹ Sav istinski Život koji je bio u stabljici, kićanki i ljuscima se sada skuplja u Semenu, spremnom za uskrsnuće, spremnom za žetvu. Alfa je postao Omega. Prvi je postao Poslednji, a Poslednji je Prvi. Seme koje je otišlo unutra je došlo kroz proces i postalo ponovo Seme.

Dakle, prvo, On je imao remek-delo Sebe. Ali sada, On je video da je remek-delo bilo usamljeno kao što je On bio, tako je On podelio remek-delo udarajući ga u bok i izveo pomoćnicu.

⁵⁰ I sada, kako bi od dvoje načinio jedno, stavio ih je, kao svaki veliki kipar, u mesto koje–koje je predivno. Jedan–jedan kipar ne bi napravio veliko remek-delo i onda ga uzeo i stavio u prolaz negde ili ga sakrio iza zgrada. Kao što nam je naš Gospod rekao: "Čovek ne pali sveću i stavlja je pod posudu." Kada mi postanemo Božije remek-delo, nismo sakriveni negde u prolazu, mi–mi moramo dati svetlo.

⁵¹ Tako vidimo da–da On, nakon što je napravio ovo remek-delo. On ga je smestio ovde gore na zemlju i stavio ga u najlepše mesto koje je postojalo, u Edenski vrt. Smestio je Svoje remek-delo, dvoje koje je bilo jedno, u Edenski vrt. Kako Mu se to moralo svideti, da je On video da je ovo remek-delo bilo dobro. On... Nakon toga vidimo da se On odmorio, bio je tako jako zadovoljan Svojim delom.

⁵² Sada zapamtite da je moje mišljenje da je remek-delo taj udarac koji je oštetio remek-delo San Angelovog Mojsija u spomeniku. I to je bio udarac koji je probio bok Njegovog Remek-dela koji je izveo Nevestu. I sada, vidimo ih kao porodicu remek-delo u Edenskom vrtu. Kako je to bilo predivno. I to Mu je tako ugodilo, dok On–On je onda uzeo odmor, rekao je: "Ja–ja ću odmoriti."

⁵³ Ali dok je On odmarao i verovao Svom remek-delu, Njegov neprijatelj je ušao i pronašao ovo veliko remek-delo. I on, prevarom, on–on gmiže po zidovima vrta i onda on–on je oštetio ovo predivno remek-delo. On–on je to tako oštetio da je ono–ono je palo.

⁵⁴ Sada, pokušavam paziti na sat. I pitao sam Mikea, moga nećaka, da zazvoni zvonom unutar trideset minuta, ali ja... On to ne čini, a ja sam već prošao trideset minuta. Ali to je, još ćemo malo nastaviti. Vidite? Sada, ne želim da–da prekršim ta pravila. Ja–ja sam postavio ta pravila. Vidite? I ja–ja...i ovde je kršenje vašeg vlastitog pravila.

⁵⁵ Primetite sada. Onda ovo remek-delo, kada ga se sotona dočepao, varalica, provalio je kroz zidove i oštetio ovo remek-delo. Zbog načina kako je on to učinio, šta... Kako je on to učinio? Daću više detalja toga. Kako je on to učinio, bilo je... Ovo remek-delo bilo je zazidano Rečju, Božijom Rečju. I samo remek-delo porodica, je bilo utvrđeno ovom Rečju, ali slomljeni deo, koji je bio odlomljen od originala, je otišao izvan tog Zida i dao sotoni šansu da ga ošteti. I sada, kako vi znate šta ja verujem o ovim stvarima, tako da ja neću to morati reći. Ali remek-delo je bilo slomljeno.

⁵⁶ Ali Veliki Kipar, kada je video pad Svoje porodice, remek-dela, On ga nije hteo samo ostaviti da leži tamo licem prema dole i propada, On se odmah bacio na posao da ga ponovo izgradi. On nije hteo da to propadne, leži tamo tako celo vreme, jer On je Bog i On neće biti poražen. Tako se On odmah bacio na posao i počeo ponovo graditi po Svom liku čoveka.

⁵⁷ Sada, vidimo da je pretpotopni svet došao i uništio celu stvar jer savezi koji su bili načinjeni bili su uslovni: "Ako ti ne učiniš ovo ili ako učiniš ono..." Bog, Veliki Kipar, video je da čovek nije mogao–nije mogao držati savez. On to jednostavno ne može učiniti. Jednostavno nema nikakve šanse.

Na razgovoru pre nekoliko trenutaka, govorio sam osobi u sobi koja je sada prisutna, rekla je: "Ali brate Branhame, imam toliko puno stvari koje ja–ja znam da su pogrešne," a pobožna mala žena.

⁵⁸ Rekao sam: "Ali–ali gledaj, sestro, ti ne gledaj na sebe. To je samo šta je tvoja želja i šta pokušavaš da učiniš. I ako stvarno voliš Gospoda, pokušavaš Mu služiti celim svojim srcem. I onda su sve tvoje greške skrivene u Krvi Gospoda Isusa. Vidite li, vidite? On je načinio put."

⁵⁹ Tako je On sada počeo uzimati čoveka iz Svojih saveza, govoreći da: "Ako ćeš ti, Ja ću." I počeo je sa čovekom zvanim Abraham i dao je Abrahamu savez bezuslovno. Svaki put kada je On počinjao remek-delo, sotona bi ga uhvatio, zbog Reči. Ali kada je započeo sa Abrahamom, rekao je: "Ja sam to već učinio." Dakle, ovo je bezuslovno, ne šta...da: "Ako ćeš ti, Ja ću," nego: "Ja sam to već učinio." Dakle, On... Taj Kipar je odlučan da ima ovo remek-delo.

⁶⁰ Onda su od Abrahama došli patrijarsi. A patrijarsi zaista... Dakle, šta Bog čini? On ponovo gradi ovo remek-delo koje je palo. Tako u patrijarsima prvi kojeg vidimo je bio Abraham.

⁶¹ Dakle, pogledajte. Svako remek-delo je stavljeno na temelj, skulpturu. Angelov spomenik Mojsija je na komadu od oko metar mermera. Ono ima temelj. Tako Bog pripremajući ovo remek-delo, On ga je stavio na temelj patrijarha. A temelj patrijarha, prvi je bio Abraham, onda Isak, onda Jakov, onda Josip, četiri ugla.

⁶² I sada, Abraham je bio temelj vere. Recimo da je imalo četiri temelja. Temelj vere je bio Abraham. Temelj ljubavi je bio Isak. Temelj milosti je bio Jakov, Božija milost Jakovu, to svako zna. Ali u Josipu je bilo savršenstvo. Tamo je On mogao postaviti spomenik, ne na prvi temelj, drugi temelj, treći temelj, nego na četvrti temelj.

⁶³ Abraham oslikava Hrista, naravno, Isak takođe, u ljubavi. Abraham je u veri, Isak je u ljubavi, Jakov je po Njegovoj milosti. Jer "Jakov" znači "varalica" i to je ono što je on bio. Ali Božija milost je bila s njim. Ali kada to dođe do Josipa, ne postoji ništa protiv njega, samo jedna mala ogrebotina jer temelj takođe mora biti remek-delo. Kada je rekao svome ocu, proroku: "Reci faraonu da su tvoji ljudi, da su uzgajivači stoke, a ne pastiri jer je pastir odvratnost Egipćaninu."

⁶⁴ Ali kada je stari prorok došao pred faraona, rekao je: "Tvoje sluge su pastiri." Tako to–to je ogrebalo to. Vidite? Zbog toga to još uvek čini remek-delo.

⁶⁵ Dakle, temelji su položeni kroz veru, ljubav, milost i do savršenstva kroz patrijarhe.

Ali zapamtite, nakon ljuske, to su tri stadijuma koja poznajemo, ništa drugo nije preostalo osim Zrna. O, Bože. I onda je Zrno izbačeno izvan svega toga. Amen, amen. Seme Reči se počinje oblikovati, Život je iznesen izvan... Primitite sada, ako Ženik, početak, prvi Ženik... Ovo je Nevesta koja dolazi.

¹⁵³ Zapamtite, Crkva je počela na Pentakost, a pala je u Nikeji. Proključala je, ne kao pravo zrno, ne, bilo je nešto Života u tome, ali to je proključalo kako bi napravilo organizaciju. I to se povlačilo kroz tu organizaciju. I šta je onda uradilo? Onda je to otišlo, od te organizacije je otišlo u drugu organizaciju, otišlo je u drugi stadijum Reči. Opravdanje, posvećenje, krštenje Duhom Svetim. Vidite? I kako je to išlo kroz stabljiku i nastavljalo, nastavilo je dolaziti više.

¹⁵⁴ Zapamtite, mali polen je više, kićanka je više kao seme nego što je stabljika. A ljuska je više kao seme nego što je bila kićanka. Ali samo seme je iznad toga. Vidite? Ono je samo koristilo to za prenos da sebe provede kroz to.

¹⁵⁵ Primitite. Nevesta. Ako je Nevesta u početku bila Reč, ili Ženik, i onda, ako je Nevesta uzeta od Ženika, Ona mora takođe biti Reč. Primitite. Nevesta mora biti...

¹⁵⁶ Zašto? Zašto Ženik mora biti manifestovana Reč, učinjena jasnom? Zato jer su Nevesta i Ženik jedno, Ona je samo udareni komad Njega. Tu je Remek-delo. Bilo je udareno. Kaže...

¹⁵⁷ Michelangelo to nije mogao ponovo reprodukovati, on to nije mogao staviti nazad.

Ali Bog će to učiniti. On će dovesti tu malu Nevestu koja je udarena pravo u bok originalne Reči. I tamo je On, tamo je Remek-delo, porodica ponovo nazad u Edenskom vrtu.

¹⁵⁸ Kako će to ova Nevesta učiniti? Kako će to ova Pšenica učiniti? Malahija 4 kaže da će u zadnje dane to biti obnovljeno nazad, (šta?) obnovljeno nazad kao na početku, uzeti to nazad. "Ja ću obnoviti," govori Gospod: "Sve godine koje su crv i moljac i sve te druge stvari pojele. Ja ću obnoviti ponovo." Malahija 4 kaže: "On će obnoviti srca ljudi i veru ljudi nazad originalnim očevima ponovo." Vidite? Vidimo to upravo pred nama, Crkvo. Gde smo?

¹⁵⁹ Sada, završavam za nekoliko minuta. Želim da primitite stvarno pažljivo nešto što se upravo dogodilo.

Malahija 4 treba doneti nazad, nazad na original.

¹⁶⁰ Ona je udarena od crkve, od crkvenog tela. Udarena s njenim Gospodarem za istu svrhu. Ona je Reč. Isto kao što je Josip bio udaren od svoje braće, jer je on bio Reč. I Isus je bio udaren od Svoje braće jer je On bio Reč. Crkva je udarena... Nevesta je udarena od crkve jer je Ona Reč. Tu su ponovo vaši stadijumi, jedan, dva, tri. Vidite? Tačno tako.

¹⁶¹ Reč, živa i u akciji, biblijska Nevesta, ne neka od čoveka napravljena nevesta, biblijska Nevesta, udarena i ponižavana od Boga, nema lepote da bismo Je želeli, dok smo držali da Je Bog udara i ponižava. Tako je. Ona stoji

semena koji putuje.

¹⁴⁴ Koristim ovo sada u poređenju Neveste, Remek-dela koje dolazi. Postoji Remek-delo koje je palo, postoji Remek-delo koje se diže. Remek-delo je palo u–u Nikeji, Rimu. Nakon Nikeje, Rima, Ona prolazi kroz proces, ali Ona se vraća pravo nazad ponovo u Remek-delo, usavršena, jer Ona je deo Reči koja je bila izgovorena od Njega. On će imati Crkvu bez mrlje ili bore. To neće ni na jedan način biti povezano s bilo kojom organizacijom ili denominacijom (prokletom stvari). To je prošlo kroz takve stvari, ali to nikada neće biti tamo.

¹⁴⁵ Primitite. Seme ide gore, Život ide gore, ne nazad. Neće više biti uskrsnuća nakon ovoga. Život ide gore da ide do svog savršenstva, uskrsnuća.

Primitite, ljuska je pustila taj... Primitite, ljuska je pustila originalno seme van iz sebe. U Otkrivenju 3. glave mi ovo vidimo.

¹⁴⁶ Sada zapamtite, iz nijedne crkve On nije bio izbačen u Bibliji, u sedam crkvenih doba. Koliko vas se seća toga? On je prošao kroz crkveno doba da ide dalje da uradi nešto drugo. Ali ovo je to. Nema ničeg drugog. Ali Kipar se vratio nazad do savršenstva ponovo, Reč. Vidite? Ne ide nazad. Kako je to drugačije. Da.

¹⁴⁷ O, i primitite onda, ljuska kada dolazi izgleda baš kao zrno. Ali kada Život zrna počinje napuštati ljusku da načini Zrno, Nevestu, ljuska se otvara i izbacuje Zrno. Je li to tačno u prirodi? To je tačno ono što je ona uradila.

¹⁴⁸ U–u Otkrivenju 3 vidimo da Ga je laodikejsko crkveno doba izbacilo napolje. Dakle, vidite, nije nazad u drugim dobima, jer je bilo još nešto drugo da se napravi. To je samo prošlo kroz i nastavilo na drugo. Rekao sam vam celo vreme, nema više nadolazeće denominacije. Mi smo na kraju. I oni su Ga izbacili, zbog čega? On–On–On je ponovo Reč. On je kao onaj koji je pao tamo dole. On je ista doktrina koja je došla od početka.

¹⁴⁹ I kada seme Reči počinje rasti, ljuska Ga izbacuje iz sebe. Život napušta sve drugo da sledi to, to su pravi vernici, oni slede Život, gde god Život ide.

¹⁵⁰ Kao u Izraelu, savršeni tip. (Kada bismo imali vremena... Ostalo mi je još samo nekoliko minuta.) Ali u savršenom tipu na početku, gde god je taj Vatretni Stub išao, bio je Život, Bog je bio to Svetlo. I nije me briga je li to bila ponoć ili jesu li oni bili na dobro izabranom mestu, kada se taj Vatretni Stub pomerio, truba se oglasila i Izrael se kretao s Njim.

Haleluja. Kada se truba oglasila, Martin Luter se pokrenuo s Njim. I on je organizovao, ubio... Ne on sam, ljudi posle njega. I onda je Bog uzeo Život iz toga, doveo Ga, i položio Ga dole u grob.

¹⁵¹ Onda napolje dolazi Wesley. On je video tu veliku organizaciju, tako da je oglasio trubu posvećenja, više Reči. Vidite? I kada je to učinio, oni su krenuli napolje, pravo izvan te–pravo izvan Lutera, pravo u metodiste.

¹⁵² A kada je pentakost to video, oni su oglasili trubu. Vreme je da se vratimo na darove. Vidite šta su uradili? Oglasili su trubu i izašli su napolje, onda su se organizovali.

⁶⁶ Sada, telo koje je došlo na ovo veliko remek-delo su bili proroci, koji su bili Reč. Nadam se da možete to čitati. Vidite? Proroci, ne zakoni, proroci. Jer proroci su bili potvrđena Reč koja čini telo, ne patrijarsi. Proroci, oni su bili Reč.

⁶⁷ Napokon, kako je On počeo skroz nazad u danima Mojsija i došao kroz proroke, svakome pojedinom. I konačno, izgrađujući telo, približavajući se celo vreme... A najveći od svih njih je bio Jovan. Biblija je tako rekla. Isus je to rekao: "Ne postoji čovek, koji je ikada rođen od žene, velik kao Jovan Krstitelj," jer on je bio onaj koji je mogao predstaviti Reč.

⁶⁸ I onda konačno dolazi velika Glava, Glava svega toga. Ostatak tela je samo govorio o Njoj. Temelj je bio položen po patrijarhu, ali telo je bilo izgrađeno po Reči, što su bili proroci. I ovde dolazi Glava svega toga, Isus je došao na scenu. Ovde kada je ova Glava stavljena na to, u Njemu vidimo celi Božiji ručni rad. Nalazimo u Njemu savršeni odraz Reči, jer On je bio Reč, punina Reči. Dakle, ponovo, Bog ponovo ima savršeno Remek-delo.

Kao što je rekao Isaija: "Evo Mog Sluge, Mog Remek-dela Koga sam oslikao kroz sva doba, ovog savršenog što dolazi. I ovde On stoji baš preda Mnom, savršen..." Ovde u Svojoj Vlastitoj Slici odražava Boga, jer je rekao u sv. Jovanu 14: "Kada vidite Mene, vidite Oca."

⁶⁹ I onda, u početku je bila Reč, i Reč je bila s Bogom, i Reč je bila sasečena i odrazila šta je Reč bila u početku. On, Reč, reflektovan u Remek-delu na Njegov Vlastiti lik, Bog nazad ponovo u Svom vlastitom liku, oblik Reči koja se odražava u sliku čovečiju, Remek-delo.

⁷⁰ Svi su proroci imali mane. Svi su oni bili deo. Ali ovde, na kraju, dolazeći kroz to napokon dolazi Remek-delo, Savršeni, u Njemu uopšte nema greške, tako savršen, reflektovan od Samog Graditelja. Njegov Vlastiti Lik je bio reflektovan u Njegovom Delu. Bog i Hrist su bili jedno, toliko dok On nije stavio Svog Vlastitog Duha u Njega i onda su čak i lik i Graditelj postali Jedno. Bog i Njegovo kiparsko Delo, Njegovo Remek-delo. Gde Mojsije–Mojsije je bio u delu San Angela, bio je...ili Michelangela, zapravo, bio je kiparsko delo koje je bilo mrtvo, jer je bilo napravljeno od kamena. Ali ovde Glavni Graditelj, kada je usavršio Svoj Ručni Rad, On je zakoračio u Njega.

⁷¹ Tako usavršen Otkupitelj ljudi, tako savršen, tako pobožan, ipak u Njemu nije bilo lepote da bismo Ga želeli. Kada je ovaj devičanski rođen Sin živoga Boga postao tako savršen, i ponizan, i na sliku Božiju, dok veliki Majstor Koji je izveo Svoj život kroz proroke... I On je bio ispunjenje svih proroke. Bio je tako savršen, dok Ga Bog nije, videvši ovo, udario i povikao: "Govori!" kao što je Michelangelo učinio: "Govori!"

Kažete: "Jeli to tako?"

⁷² Sv. Marko 9:7 nalazimo na Gori Preobraženja, kada je tamo stajao Mojsije, zakon, tamo je stajao Ilija, proroci. Skroz putem nazad od patrijarha, očeva, zakona, proroka i svi od njih stojeći tamo, čujemo Glas kako silazi s oblaka i rekao je: "Ovo je Moj ljubljani Sin, Njega slušajte." I ako oni budu

slušali, On mora govoriti. To je bilo samo nekoliko dana pre nego je bio udaren. "Ovo je Moj Sin, u Njemu Mi je zadovoljstvo prebivati. Ja sam Ga oblikovao. Četiri hiljade godina sam Ga dovodio do ovoga. I sada je On tako savršen da Ga moram udariti kako bi On mogao govoriti. Njega slušajte. On je usavršeni. On–On je Remek-delo."

⁷³ Zapamtite, On je bio oslikavan sve vreme nazad kroz Stari Zavet.

Nalazimo Ga da je bio Stena u pustinji, koja je bila udarena Stena u pustinji: "Ja sam ta Stena koja je bila u pustinji." Ali to je bio kamen, to još nije došlo do svog savršenstva. Ali u obliku tipa To je sledilo Crkvu da crpi iz Nje da je On mogao crpsti i dati Život onima kojima je mogao dati život. Ali On je bio ta Stena u pustinji. On još nije bio načinjen čovekom, On je bio samo u tipu.

⁷⁴ Mojsije Ga je video stojeći na toj steni. Video Ga je kako prolazi i rekao je: "To su leđa čovečija." Vidite, Kipar je predstavljao Mojsiju, koji je bio potencijalna slika Hrista, kako će izgledati veliko Remek-delo kada bude usavršeno. On je prošao Svoj... On je ubacio, ili–ili preneo Mojsiju viziju kako će izgledati Remek-delo. To su bila leđa čovečija kada je On prošao u pustinji.

⁷⁵ Zapamtite, 'Angelo je samo mogao vikati i udariti kip i reći: "Govori!"

Ali kako drugačije je to bilo Bogu, Velikom Kiparu. Kada je On načinio čoveka na Svoju Vlastitu Sliku, tako savršenu da Ga je odražavala, Bog je govorio kroz sliku čoveka, pokazujući šta će uraditi. Govorio je prorocima dok su bili u njegovoj potencijalnoj slici, dok ju je On dovodio do Glave. Ali kada je On došao u Glavu, On je bio puna slika Božija. On je oslikavao Sebe. Onda udaren za nas... Sada je On nama Remek-delo, Dar Božiji, Isus Hrist, Večni Život. Nadam se da to nikada nećemo zaboraviti.

⁷⁶ Kako vidimo da se dani pomračuju, kako vidimo da senke padaju. Kada predviđam da je preostalo još samo nekoliko okretaja sunca pre nego ova nacija nestane. Znete li...

Juče, 4. jula, Thomas Jefferson je potpisao Deklaraciju o nezavisnosti, on i drugi odbor koji je bio s njim, i zvonilo je Zvono slobode i mi smo bili proglašeni nezavisni kao nacija. Prema istoriji nikada u nijedno vreme nije demokratija trajala preko dvesto godina. A to je bilo 1776., 4. jula. I ostalo nam je samo jedanaest godina. Hoće li uspeti? Ne, ne može. Jedanaest godina, i ako uspe, to će razbiti celu istoriju.

⁷⁷ I vidimo stanje vremena. Vidimo stanje ljudi. Vidimo stanje politike. Vidimo stanje sveta. To ne može opstati. To mora potonuti kao Titanik. Mora otići dole, dati prostor. Jedna nacija daje prostor drugoj dok ova pada. A ovo kraljevstvo mora pasti i svako drugo kraljevstvo da bi dalo prostor tom kraljevstvu koje dolazi koje ne može pasti. Jer mi primamo kraljevstvo koje ne može biti pomaknuto kroz ovu savršenu Sliku Boga, Remek-dela.

⁷⁸ Bog, kada Ga je On pogledao, bio je tako nadahnut, bio je tako...videti Ga na način kako je On izgledao i videti Njegov oblik, On je bio tako nadahnut da će to biti savršeno Remek-delo Otkupitelja: Isusa Otkupitelja. Tako Bog, kako

ponovo da manifestuje Sebe.

¹³⁷ Ali ono što je denominiralo, umire. Kao što je Život u Luteru otišao da načini Wesleya, a–a od Wesleya je otišao u pentakost, a od pentakosta da napravi originalno seme. Dalje u... Pentakost izlazi iz Wesleya, do tog vremena. Razlog zašto je pentakost izašao iz Wesleya je jer to nije bila denominacija, pentakost. Onda je pentakost otišao denominirati. I šta je to učinilo? To se okrenulo u ljusku. Izgledalo je kao prava stvar.

¹³⁸ I bilo ko, koliko vas je ikada videlo seme–seme pšenice kako počinje rasti? Šta je prva mala stvar? To je baš kao seme, ali to je ljuska.

Vidite li tri stadijuma? Stabljika, kićanka ili polen, onda ljuska. I onda, iz ljuske dolazi originalno seme. Ne seme, to je bio Život semena rastući kroz to da dođe do semena. Amen, amen. Vidite li to? Šta je to? Uskrснуće, povratak na Remek-delo ponovo, kao ono koje je ušlo.

¹³⁹ Pentakost je izašao iz Wesleya jer je Wesley bio organizacija. Pentakost je izašao, ne kao organizacija, a onda se okrenuo tome. Morao je, kako bi načinio ljusku. Istinska Reč Života na njemu je bila na svom putu onda do originalnog zrna kroz te stadijume. Kroz stabljiku, onda u polen, od polena u ljusku, a od ljuske je to načinilo seme.

¹⁴⁰ Ne, stabljika, kićanka, ljuska, živeći, oni su proizveli u svom ranom probuđenju nosioca određenog dela Života semena, ali kada su se organizovali, Život je otišao iz toga. To je dokazano celom istorijom. Nikada organizacija nije uradila ništa nakon što se organizovala. Bila je mrtva. Tako je.

¹⁴¹ Pazite, život sada putuje. Kreće se dalje.

¹⁴² Primitite. Ono što su oni učinili, svi su ovi učinili, je dokazano istorijom upravo tačno onako kako je crkva došla, nikada Mu više nisu bili korisni. Organizacija je odbačena. Nikada nije bila u celoj istoriji crkva nakon što se organizovala da nije umrla. I organizacija je umrla i nikada ponovo nije uskrsla. Zar ne možete to videti? Ljudi koji ste slepi, otvorite svoje oči. Priroda i Reč usklađene zajedno i upravo ovde to dokazuju da je ovo Istina, da je ovo Istina. Taj Život napušta stabljiku kako bi napravio kićanku, od kićanke to čini ljusku, a od ljuske to ide u original ponovo. Primitite, nikada ponovo Mu neće biti od koristi.

¹⁴³ Kako je vidljiviji ovaj život u svom putovanju u pšeničnom zrnu, nego u drvetu. Bog Svoje ljude naziva kao drvo. Vidite? Život ide dole u drvo i vraća se ponovo gore, ide dole i vraća se gore. Vidite? Ide dole i vraća se gore. Ali u pšeničnom zrnu ide gore od originalne stabljike... Kroz stabljiku, kićanku i ljusku, a stvar kroz koju prolazi umire tako da se ne može ponovo vratiti kroz to. Šta je to? Od toga više nema koristi. Nastavlja do svog savršenstva.

Amen. Zar ne vidite zašto On nikada nije upotrebio organizaciju. On se ne može ponovo u nju vratiti. Mrtva je. Ali Život prolazi dalje od jednog u drugo. Vidite? Oni stavljaju crkvena verovanja i ubacuju. "Ko god doda jednu reč ili oduzme jednu Reč," vidite, on je zaustavljen od toga. To mora biti Život

semenu, gotovo biste pomislili da je to seme, ali šta je to? To je ljuska. Ona formira malu spoljnu stvar da drži seme. To formira ljusku. Ali ljuska nije seme isto kao što ni stabljika ni kičanka nisu bile, ono je samo nosioc života, pšeničnog zrna, onda iz sv. Jovana 12, vidite, Isus govori.

¹²⁹ Pšenica, nakon kičanke, nakon Wesleya, izbacuje ljusku, koja je kao zrno pre nego bilo šta drugo. Ljuska je više kao zrno. Izlazi sve sličnije zrnu celo vreme, onom koje je palo u zemlju. I kada izađe stabljika, ona ima život u tome, ali ona sigurno nije zrno. Izlazi kičanka, polen, to još uvek nije zrno. I onda izlazi ljuska. I ona je baš u obliku pšenice, baš tačno kao pšenično zrno, ali ona ipak nije pšenica. Baš tačno u istom obliku, savršeno.

¹³⁰ Pentakostalci su izašli baš kao što bi pšenica. Svaki pojedini izlazi iz drugog, izlazi iz drugog, ali oni su samo nosioci. Oni idu u denominaciju. I to je ono što je pentakost učinio, otišao u denominaciju. A šta su pentakostalci učinili kada su izašli baš kao zrno? Vratili su se pravo nazad, kao u Otkrivenju 17, jednoj od sestara denominacija. To je tačno ono što—to je ono što je Isus rekao.

¹³¹ Sada, pazite. Evandelje će izaći kroz Lutera, kroz Wesleya u Pentakost, a u zadnje dane to će prevariti same izabrane ako je moguće. Izabrane! O, pentakostalna braćo, zar ne možete videti?

¹³² Pšenica je u svom prvom početku baš kao seme kada se počne formirati kao seme, ali to je ljuska. Denominirala je, učinila tačno istu stvar koju su oni ovde dole u Luteru. U Otkrivenju 17 to dokazuje istu stvar o crkvama.

¹³³ Dakle, zrno seme u originalu je palo u Nikeji, jer je to bila prva denominacija.

¹³⁴ Primećite. Ovde život koji je bio u stabljici, kičanki, sve sada završava u semenu. Život koji izlazi iz originalnog semena, dolazi kroz različite procese, tri različita procesa i onda se vraća do svog originalnog stanja. Haleluja! O, moj. Ja sam najsretnija osoba na svetu jer mi je Bog dao da ovo vidim. Gledajte kako savršeno Reč i to (priroda) rade zajedno.

¹³⁵ Baš kao što dokazujemo uskrsnuće, podizanje sunca, zalazak sunca, podizanje ponovo.

List pada dole sa drveta, biljni sok u koren, i vraća se gore i—i list se vraća gore s tim ponovo. To pada na zemlju; život drveta to odmah usisava nazad, kalcijum i kalijev karbonat, i dovodi to pravo gore u drugi list ponovo.

Vidite? Sva priroda, sve radi pravo sa—sa Rečju Božijom. I ovde je to tačno savršeno u ovim crkvenim dobima. Zbog toga je Sveti Duh sišao dole i nacrtao ove stvari i načinio ih za nas na način kako je načinio. To je tačno.

¹³⁶ Primitite ovde, Život koji je bio u ljusci. U stabljici, i u kičanki, i u ljusci, sve se skuplja u Seme. I život koji je bio u stabljici, otišao je, jedan je otišao da napravi drugi. Opravdanje je napravilo put za posvećenje. Posvećenje je napravilo put za krštenje Duhom Svetim. Krštenje Duhom Svetim je napravilo put za Samog Svetog Duha da dođe pravo dole u savršeno, nazad u Reč

bi Sam bio udaren, zato da plati Svoju vlastitu kaznu, Bog i Hrist su postali Jedno, tako da je Bog mogao biti udaren u lik, On je mogao biti ranjen. I zato je Isaija rekao: "Mi držasmo da Ga Bog bije i udara. Ipak On beše ranjen za naše prestupe, satrt za naše opačine: kazna za naš mir beše na Njemu, Njegovim ranama mi smo isceljeni."

⁷⁹ Savršeni lik, Bog-Čovek! Bog, u En morphe se promenio od Natprirodnog u viziju. A vizija je bila projektovana u Lik. A Lik je bio udaren tako da je Natprirodno moglo okusiti osećaj smrti, Božije savršeno Remek-delo. On to nije mogao učiniti u Mojsiju.

On to nije mogao učiniti u prorocima. Isaija koji je bio testerisan testerom dok nije bio istesterisan na komade... On to nije mogao učiniti u prorocima koji su bili kamenovani. On to nije mogao učiniti, jer On to nije mogao osetiti. Oni su bili samo deo Njega.

Ali u ovom savršenom Remek-delu On je bio Punina Božanstva telesno. On nije mogao projektovati samo Mojsija, On je mogao projektovati Svoje celo Biće u ovoj Osobi i okusiti smrt za celu ljudsku rasu. Božije savršeno Remek-delo. Bog, tako nadahnut videvši To, On je postao Otkupitelj svih doba da govori za one u pozadini koji su bili pre i sada.

⁸⁰ Sva obećanja su bila ispunjena u Njemu. On je bio Savršenstvo savršenstva. Svi tipovi su bili ispunjeni u Njemu: naš Rođak Otkupitelj u Ruti i Boazu, naš Zakonodavac s planine Sinaj, naš Prorok iz pustinje, dok je dolazio s planine, dok je dolazio iz pustinje, dok je dolazio iz večnosti i postao čovekom, savršeni Lik.

⁸¹ Bog, skroz kroz doba, klešući, po patrijarsima, i napravio je Sebi binu i doveo ih je iz različitih stvari na koje će On staviti ovaj temelj. Na ovome je On počeo graditi Svoju Reč, prorocima. I onda je napokon došao do savršenog Proroka, savršeni Temelj, savršene vizije koju je Bog imao.

⁸² I sada, kako bi ovo govorilo, On je Reč. I zbog Reči da bi govorila, On mora doći u Lik. I onda da bi Lik govorio, mora biti udaren. On dolazi u Lik. I onda kako bi govorio, savršeni Otkupitelj...

⁸³ Svi tipovi Starog Zaveta su bili ispunjeni u Njemu. Kao što sam rekao neki dan, Jehova Starog Zaveta je Isus Novog. Da.

⁸⁴ Kao mnogi od vas muškaraca, žena mojih godina, znali smo po državi imati puno Kineskih perionica. Kada su Kinezi prvo počeli, dolazili su sa zapadne obale, krećući se istočno, dolazeći od istočne zemlje, krećući se ovim putem. I kako su to činili, oni su bili ljudi koji nisu bili upoznati s našim jezikom i našim načinima, ali bili su dobri perači veša. I nisu mogli napisati račun tako da bi mogli dobiti svoje pravo rublje nazad.

Ali Kinez, napravio je gomilu malih kartica koje na sebi nisu imale ništa. Tako da kada dođete po vaše rublje, on bi uzeo ovu karticu i poderao je na određeni način i dao vam jedan komad, a on je zadržao drugi komad. I sada, to je malo bolje nego što imamo sada jer kada se vratite da zahtevate ono što je vaše vlastito, ta dva komada se moraju poklapati. Vi to niste mogli oponašati

čak da ste morali. Nema načina da se to uradi. Možete napraviti kopije slova, ali ne možete oponašati taj rascep. On se mora tačno slagati s drugim komadom. Tako dakle, vaše prljavo rublje koje ste doneli, mogli ste ga otkupiti ovom karticom, jer je ona odgovarala kartici koja je bila predata.

⁸⁵ I kada nas je Bog, po prorocima i pod zakonom, osudio za greh; a zakon nema milosti, to vam samo kaže da ste grešnik. Ali kada je Isus došao na scenu, On je bio ispunjenje. On je bio ispunjenje svega što je Bog obećao. On je bio savršena, identična slika obećanja. Zato, sva obećanja Staroga Zaveta su bila ispunjena u Isusu Hristu. To nije moglo biti ispunjeno u Mojsiju. To nije moglo biti ispunjeno u nijednom od proroka, nego je to bilo ispunjeno u Remek-delu. Ono je odgovaralo svemu što je On rekao da će Ono biti.

Tako će Crkva morati odgovarati svemu što je Bog obećao. To mora biti taj komad koji je odlomljen od Njega. Tako da ako je original Reč, onda će i subjekti koji su bili uzeti od Toga biti Reč kako bi odgovarala Njegovom boku.

⁸⁶ Zato, Kinez, vi ste mogli zahtevati... Gde vas zakon osuđuje i kaže da ste prljavi i krivi i mogao vas je staviti u zatvor, ali kada je On došao, On je bio komad koji odgovara da vas je mogao izvaditi i takođe vas vratiti, da bude kompletna kartica, otkupljenje koje je Bog obećao nazad u Edenskom vrtu. "Tvoje Seme će satrti zmijčevu glavu. Ali, Njegova peta će satrti–satrti njegovu glavu."

⁸⁷ Dakle, vidimo ovo savršeno Remek-delo koje je Bog završio. Dakle, primećujemo da je On bio sve što je bilo obećano da će biti. On je sva obećanja, sva proroštva, sve što je Bog obećao: "Tvoje Seme će satrti zmijčevu glavu." Dakle, On je nije mogao satrti zakonom. On je nije mogao satrti prorocima. Ali On je to učinio kada je ženino Seme postalo Remek-delo, Hrist. On je bio Kamen koji je Danijel video da se odlomio od planine. On je bio Onaj koji je mogao udariti. On je bio Onaj koji je mogao satrti, satrti zmijčevu glavu.

⁸⁸ Njegov život je potpuno odgovarao životu Mojsija. Njegov život je odgovarao Davidu. Pogledajmo da li je, je li On odgovarajući komad.

⁸⁹ Primetite Davida, odbačenog kralja nad svojim vlastitim ljudima. Bio je... Jednog dana dok je bio... Njegov vlastiti sin se podigao u pobuni protiv njega. I on je odvojio i podelio vojske Izraela. I bio je, David je bio progonjen, ili prognan od svojih vlastitih ljudi sa svog trona.

I na svom putu napolju tamo je bio čovek koji ga je mrzeo i hodao je tamo uzduž, pljujući na Davida. Čuvar je povukao svoj mač, rekavši: "Da pustim da glava tog psa ostane na njemu, pljuje na mog kralja?"

David je rekao: "Pusti ga na miru, Bog mu je rekao da to učini."

⁹⁰ Zar ne vidite? Čovek bola, vičan patnji, stoji kao ovca pred onima koji je strižu, nem. Oni... On je to rekao. Verovatno David nije znao šta je govorio.

Ali oko pet, šest stotina godina posle toga ili malo više, Sin Davidov je

Bio je bačen na otok Patmos nakon što je bio kujan u ulju dvadeset četiri sata. Ali Reč mora izaći. Morala je biti napisana. Oni nisu mogli prokuvati Duha Svetog iz njega s uljem, tako da je on izašao. Njegov posao nije bio završen. On je umro prirodnom smrću.

¹²⁰ Polikarp, koji je bio Jovanov učenik, prenosio je dalje Reč. A iz Polikarpa je došao Irenej. A Irenej, veliki čovek Božiji koji je verovao isto Evandjelje koje mi verujemo: "Reč je ispravna," crkva je pokušala To iscediti.

¹²¹ Napokon je to došlo u Nikeju, Rim, i tamo je ona pala u zemlju nakon sv. Martina i bila je ubijena. Sv. Martin je verovao iste stvari koje mi verujemo. Stajao je za istu stvar, krštenje Duhom Svetim, krštenje u vodi u Isusovo Ime. Stajao je u potpuno istoj stvari za koju mi stojimo. I bio je prorok, verovao je punu Reč Božiju. I napokon su bili razapeti i zgnječeni na zemlji i ležali su tamo stotinama godina dok nisu istrunuli spolja, Seme. Stara tela su istrunula. Bio sam u San Angelu u katakombama i video gde su umrli i njihove slomljene kosti i sve. Napokon su istrunuli dok njihove kosti nisu propale, ali Život je još uvek bio tamo.

¹²² Pšenično zrno koje je palo u zemlju na–na Nikejskom Koncilu počelo je ponovo klicati u Martinu Luteru, kao bilo koje zrno koje izlazi, ili pšenica. Nakon što semena istrunu, život se podiže. I počelo je izlaziti u Martinu Luteru. Šta je on uradio kao prvu stvar? Odbacio je denominaciju katolicizma, protestovao je da je to bilo pogrešno, jer je rekao: "Pravednik će živeti po veri." Šta je to bilo? Mali slabi Život koji je podigao par malih izdanaka. To su bili luterani. To sigurno ne izgleda kao zrno koje je otišlo u zemlju, ali Život sada izlazi.

¹²³ Onda je to otišlo u stabljiku. Šta se onda dogodilo? U danima Johna Wesleya, šta je on učinio kada je izneo posvećenje? On je ostao s Reči i šta je to uradilo? Luterani su se organizovali i napravili organizaciju, tako da je to bilo vreme da se nešto dogodi. Remek-delo se sada gradilo. Šta je on uradio? Šta je on uradio? Protestovao je protiv anglikanske crkve i izašao u reformaciji kao kičanka. Šta je to? Seme dolazi u Život, sada raste.

¹²⁴ Sada, stabljika ne izgleda kao seme, niti izgleda kičanka.

¹²⁵ Dakle, pentakostalna braćo širom nacije, želim da slušaš, moj brate. Ako je ovo zadnja poruka koju ću ikada propovedati, ovo je moje remek-delo. Primećujete li da kada pšenično... Pšenično zrno koje pada u zemlju, kada se počne oblikovati nazad u svoje–svoje zrno ponovo?

¹²⁶ Gledajte prirodu. Priroda je tačno Bog. Bog radi u prirodi, u celoj može. Ali od pentakostalnog probuđenja, kako to oni misle, je bilo seme... To nije bilo. Sada, pazite. Ali nešto je izašlo baš kao seme. Sada, pazite šta je Isus rekao u sv. Mateju 24:24, da će dva duha u zadnjim danima biti tako bliska da bi zavela i izabrane kada bi bilo moguće.

¹²⁷ Dakle, ta stabljika ne izgleda nimalo kao seme, niti kičanka izgleda kao seme. Ali primetite sada, ne u Luterovom danu, nego u zadnjem danu.

¹²⁸ Prva stvar. Ovde sede farmeri pšenice. Prvo što izlazi na pšeničnom

¹¹³ Dakle istoričari, zapamtite. I vi koji ćete čuti ovu kasetu, proverite i vidite nije li ovo tačno. Crkva je umrla u Nikeji, Rimu, kada je uzela dogme i crkvena verovanja umesto originalne Reči. Šta je to bilo? Bog je pokazao po toj prvoj Crkvi da je On Bog. Imao je Crkvu usavršenu, ali Crkva, kao sva druga semena, mora pasti u zemlju i umreti. Dakle, ona je pala u zemlju i umrla i otpala je.

¹¹⁴ Znete, čitao sam ovde nedavno knjigu. Neko je napisao knjigu koja se zove: "Tihi Bog." Možda ste je čitali. Zaboravio sam, ja-ja mislim Brumback... Ne, nisam-nisam siguran ko je bio taj ko ju je napisao. Ali... Ne mogu se setiti. Krenuo sam proučavati. "Tihi Bog." Rekao je: "Bog je dve hiljade godina mračnog doba sedeo mirno i nikada nije maknuo rukom i gledao je verne mučenike kako idu u lavlje jame i kako ih Rimljani spaljuju, ubistva svih vrsta, ženama je skidana njihova odeća, palili su njihove duge kose katranom i palili ih." Zapamtite, kratka kosa je prvo počela u Rimu. A žene hrišćana su imale duge kose. Tako oni-oni su ih umočili u katran, i stavili na vatru i palili ih, i njih gole; i hranili ih lavovima. I ovaj pisac govori: "Gde je taj Bog?"

O, ljudske li slepoće, ponekad. Zar ne znate da je Seme moralo umreti? On nikada nije pokušao osloboditi njih. Oni su sišli dole u pobedi. Sišli su dole krvareći i umirući, dajući svoje živote. Zašto? To je bilo Seme, ono je moralo pasti u zemlju. 1. Jovanova 12 nam kaže da pšenično zrno mora pasti u zemlju i tamo umreti i ne samo umreti, već istrunuti. Ali slabo je to znala denominacija da je taj Život još uvek bio tamo unutra. Iako je crkva u sebi...

¹¹⁵ Na tom Nikejskom Koncilu od petnaest dana krvave političke debate, kada su ti aristokrati ušli i hteli ubaciti te velike dostojanstvenike u crkvu. A proroci su izašli iz te divljine tamo, jedući biljke i omotani životinjskom kožom, istinski proroci, a oni su ih izbacili. Zašto? Seme mora pasti u zemlju. Mora umreti.

¹¹⁶ Umrlo je u mračnim dobima dole ispod mračnog blata. Oni su mislili da je to umrlo. Znete, sv. Jovan 12:24, Isus je rekao: "Ako pšenično zrno ne padne u zemlju, ostaje samo." A prva Crkva je bila ta reprodukcija, ta Nevesta, to Seme, ta Reč manifestovana koja je pala u zemlju u Nikeji, Rimu.

¹¹⁷ Slušaj, crkvo, širom nacija koje će ovo čuti. Tu je vaše blato, to su te denominacije. To je mesto gde je Reč bila razapeta i oni su prihvatili dogme. I stotinama i stotinama godina mračnih doba, sila i manifestacija Reči je bila skrivena od sveta. Samo je katolicizam vladao. Svi to znamo čitajući istoriju. Samo je katolicizam vladao.

¹¹⁸ Ali vi-vi ne možete sakriti niknuto seme. Ono mora izaći. Jer, zašto? Veliki Kipar je na poslu. Izgradiće ponovo, tako On...

Seme je sišlo dole, Reč.

¹¹⁹ Kada vidimo sv. Pavla, Petra, Jakova, Jovana, sve te koji su napisali Reč. I napisali su, Reč koju su napisali je postala živa i živela je. I Ona je živela. I onda vidimo da nakon što je počela sazrevati, Jovan je počeo pisati poslanice.

išao kroz te iste ulice i On je bio pljuvan. Ali primetite šta se dogodilo kada je David izvan svojeg-izvan svojeg...kada je postao begunac i iz svog prognanstva, kada on-kada se vratio, taj čovek je molio za mir i milost. Čak i oni koji su Ga udarili će Ga videti jednog dana kada se vrati.

⁹¹ I vidimo da u Josipu, da je Josip bio neobično rođen dečak, poslednji, najviši deo temelja na kojem je trebalo biti sagrađeno Remek-delo. To dolazi od vere, i prema ljubavi, i prema milosti, to dolazi do savršenstva. I tako je to išlo od stopala na početku, došlo do savršenstva u Hristu. Primetite, kako je on bio oslikan u Josipu, vrh temelja, najsavšeniji od svih njih.

⁹² Vidimo da je Josip bio rođen u svojoj porodici i on je zapravo bio od legalne žene, što je bila Jakovova supruga. I primetite takođe da kada je bio rođen, njegov otac ga je voleo, a njegova braća su ga mrzela bez razloga. Zašto su ga mrzeli? Jer je On bio Reč.

Vidite li sami temelj? Vidite li kako glava temelja dolazi. Sada gledajte kako glava tela dolazi. Dakle, gledajte kako Glava Neveste dolazi. On je bio Reč.

I oni su ga mrzeli jer je bio videoc. On je predvideo stvari i rekao im, one su se dogodile. Bez obzira koliko su oklevale, to se baš jednako dogodilo. A jer je bio duhovan bio je izopšten od svoje braće. Oni su ga trebali voleti. Ali su ga mrzeli jer je bio prorok i bio je duhovan. I mrzeli su ga.

⁹³ Primetite, on je bio prodan za skoro trideset srebrnjaka, bačen u jamu i trebao je umreti, ali bio je uzet iz jame. A u njegovo vreme kušnje u zatvoru, peharnik i pekar... Znamo da je peharnik bio spašen, a pekar izgubljen. I u Hristovoj tamnici na krstu, jedan je bio spašen, a drugi izgubljen; dva lopova, dva grešnika.

⁹⁴ I primećujemo da je bio uzet iz svog zatvora do desne ruke faraona, da niko nije mogao govoriti faraonu, samo preko Josipa. I kada je Josip napustio tron faraona, truba se oglasila Egiptom, protutnjalo bi i reklo: "Pognite kolena, svi, Josip dolazi!"

⁹⁵ Tako će biti s Isusom. Kako je On bio voljen od Oca i omražen od denominacijske braće bez razloga. Bio je prodan za trideset srebrnjaka, kako je to bilo, i stavljen u jamu s pretpostavkom da će biti mrtav. Na krstu, jedan izgubljen, a drugi spašen, i bio je podignut s krsta i sedi zdesna Bogu u Veličanstvu, veliki Duh, koji je bio odražen u Njemu. I niko ne može govoriti Bogu, samo kroz Isusa Hrista. Razmislite o tome. I kada On napušta taj tron, krene, "truba će se oglasiti i svako koleno će se pokloniti i svaki jezik će priznati."

⁹⁶ Zapamtite, on je bio sin prosperiteta. Sve što je on učinio je prosperiralo, bilo da je to zatvor ili šta god je to bilo, to je izlazilo ispravno. A nije li On obećao Svojoj deci da će učiniti da sve zajedno deluje na dobro, bilo da je to bolest, tamnica, smrt, žalosti, šta god je to, da će to delovati na dobro onima koji Ga vole. On je to obećao i to tako mora biti. To mora biti tamo. To je nama figurativno rečeno u Njemu. On je bio ta savršena Slika Božija. Sada,

ovde takođe vidimo da kada On ponovo dođe...

⁹⁷ Zapamtite, Josip je po otkrivenju spasio svet po svom velikom proroštvu. Svet bi umro da nije bilo Josipa.

I svet bi—bio bi mrtav da nije bilo Isusa. "Jer Bog je tako ljubio svet da je dao Svoga jedinorođenoga Sina da ko god u Njega veruje ne propadne." Bog čuva Život.

⁹⁸ Dalje i dalje bismo mogli ići. Jer On je jednostavno odgovarao Davidu. Odgovarao je Mojsiju. Odgovarao je Iliji. Odgovarao je Josipu. Sve što je bilo oslikano ili prorokovano po Njemu u Starom Zavetu, uklapalo se upravo u to. Šta je to? Pokazivanje savršenog Otkupitelja da smo mogli staviti našu staru, prljavu odeću u perionicu i ići to ponovo zahtevati. To je bilo oprano Krvlju Jagnjetovom. Mi možemo zahtevati ono što je naše vlastito. I sve za šta je On umro, mi možemo zahtevati. Tako, On je bio savršena Reč oslikana.

⁹⁹ Svidelo se Bogu, velikom Kiparu, da Ga udari i da to učini na ovaj način. Vidimo Ga ovde u Isaiji dok čitamo: "Svi Ga držasmo... Okrenuli smo svoje lice od Njega. Nema lepote da bismo Ga želeli." Svi govore o Njemu, ismejavaju Ga. Ja govorim o Njemu sada u ovom danu, svi Ga ismejavaju. Vidite? "Držasmo Ga, videli smo Ga." Držati znači 'gledati na'. "Držasmo da Ga Bog bije i ponižava." Ipak On... Zašto je On to učinio? "On je bio ranjen za naše prestupe. Bio je satrt za naše opačine."

¹⁰⁰ Sada, mogli bismo nastaviti ovako, ali verujem da sada imate sliku onoga što mislim, Bog ponovo gradi Svoje Remek-delo.

¹⁰¹ Ali ne zaboravimo da u početku kada je On udario Adamov bok, On je nešto uzeo iz njegovog boka.

Dakle, udaranje Hrista je bilo s razlogom da On može uzeti od Njega jednu da bude Njegova porodica, Nevestu, da On može uzeti Njemu Nevestu. Dakle kada je Njegovo Remek-delo bilo usavršeno, onda Ga je morao udariti da uzme od Njega, ne drugi deo, ne drugo stvorenje, nego od istog stvorenja.

¹⁰² Moj brate, ne misli loše o ovome, ali razmisli na minut. Ako je On uzeo od Njega, originalnog stvorenja, da napravi Nevestu za Njega... On nikada nije napravio drugo stvorenje, uzeo je deo originalnog stvorenja. Onda ako je On bio Reč, šta Nevesta mora biti? Mora biti originalna Reč, živi Bog u Reči.

¹⁰³ Kimberly, Južna Afrika... Jednom sam gledao u dijamante, kako su bili vađeni iz zemlje. I video sam ih kako leže tamo. Pa, taj nadzornik preduzeća ili rudnika je bio jedan od mojih vratara u molitvenom redu. I primetio sam dijamante vredne desetke hiljada dolara skupljene na gomilu, ali oni nisu blistali čak ni pod svetlom. I rekao sam nadzorniku rudnika, rekao sam: "Zašto oni ne blistaju?"

¹⁰⁴ Rekao je: "Gospodine, još nisu bili brušeni. Moraju biti brušeni. Onda kada su izbrušeni, onda oni odražavaju svetlo." Eto vam.

¹⁰⁵ Remek-delo mora biti brušeno. I primetite. Brušeno za šta? Je li komad odsečen? Ne, ne. Komad koji je odsečen je napravljen za iglu za gramofonsku

ploču. A igla za gramofonsku ploču je stavljena na zapis gde je nevidljiva muzika za svet, ali igla je ono što je iznosi, iznosi istinsko tumačenje Reči.

¹⁰⁶ Njegov život je odgovarao svim ljudima. Svidelo se Bogu da Ga udari. A sada, zašto Ga je On udario? Iz istog razloga zbog kojeg je morao udariti Adama.

¹⁰⁷ Sada vidimo da Ga Bog bije, udara, i ponižava, savršeno Jagnje za grešnike zaklano, savršeno Remek-delo.

¹⁰⁸ Dakle, približno dve hiljade godina Bog ponovo gradi Remek-delo, jer je udario Adama da dobije komad njega (deo njega), rebro da mu napravi suprugu. I sada, to savršeno Remek-delo koje je On udario na Golgoti, On je dobio komad Njega. To je baš Novi Zavet, to je sve. On je ispunio Stari Zavet. Sada, to je Novi Zavet, drugi deo koji treba biti ispunjen. Vidite, Novi i Stari su muž i žena. Vidite? I bio je potreban Novi da pred...Stari da predkaže Novi. Hrist je došao, Remek-delo, da ispuni to. Sada će Njegova Nevesta ispuniti sve što je u Novom Zavetu. Drugo Remek-delo se pravi.

¹⁰⁹ Kao što Mu je trebalo četiri hiljade godina da napravi ovo Remek-delo, sada On gotovo dve hiljade godina radi drugo Remek-delo, Nevestu za Hrista, drugo Remek-delo. Tako to radeći, On to čini Svojom nepromenljivom metodom, na isti način kako je napravio Remek-delo, Svojom Rečju. Na taj način On pravi Svoja Remek-dela. Jer to jedino može biti savršeno Remek-delo kada je to savršena Reč.

Svaka prljavština, smeće, dodavanje, to će uništiti, ali nebesa i zemlja će proći, ali ta Reč se nikada neće uništiti. Zapamtite, u brušenju dijamanta, morate imati savršeni alat kojim ćete to učiniti, neće to učiniti baš bilo koji komad. Video sam tone tih velikih brusilica kako lome pravo kroz to i pomiču te velike tone preko i prolaze upravo kroz taj dijamant. Ne, to ne lomi dijamant, mora biti izbrušen.

¹¹⁰ Sada, On čini istu stvar u Svojoj nepromenljivoj metodi. Vidimo u Malahiji 3, On je rekao: "Ja sam Bog i Ja se ne menjam." On ne može promeniti Svoju metodu.

¹¹¹ Sada, kako je On počeo u Abrahamu... Nakon pada prvog Remek-dela, On je započeo u Abrahamu, na temelju, da gradi drugo Remek-delo.

Počeo je na dan Pentakosta da gradi drugo Remek-delo, originalno seme, Reč, započeto u prvoj Crkvi. Šta je to bilo? Seme, Reč, manifestovana Reč, obećanje koje je bilo dano. Joel je rekao: "I biće u poslednje dane, govori Bog, da ću izliti od Duha Svojega na svako telo. Proricaće vaši sinovi i kćeri vaše. Starci će vaši sne sanjati, mladići će vaši gledati viđenja." Šta će On činiti u zadnjim danima, dve, zadnje dve hiljade godina.

¹¹² Primetite. A to je počelo kao original. Kao što je Isus rekao: "Reč Božija je Seme koje je sejač posejao." A On je bio Sejač. Seme je bila Reč. I primetite. Svako seme koje prebiva samo nikada ništa ne učini. Ono mora pasti u zemlju da rodi svoj produkt ponovo. A ovo Seme, ta savršena Crkva, pala je u zemlju u Nikeji, Rimu, kada je postala denominacija.